

Broj 05-02-1-2371/16
Sarajevo, 27.9.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:	28.09.2016		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijema
05-02-1-2371/16		2509/16	

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Zastupnički dom -
- Dom naroda -

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentiteskom cestovnom prijevozu

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 71. sjednici održanoj 31.8.2016. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentiteskom cestovnom prijevozu, te zaključilo da se isti uputi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine uz prijedlog da se razmatra po temeljnom zakonodavnom postupku

U svezi s navedenim, u prilogu dostavljamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentiteskom cestovnom prijevozu, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Istodobno dostavljamo Pregled odredbi Zakona koje se mijenjaju i dopunjavaju, Izjavu o usklađenosti i Uporedni prikaz usklađenosti odredaba Prijedloga zakona, kao i elektronsku verziju Prijedloga zakona

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kulić

PRIJEDLOG

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM
CESTOVNOM PRIJEVOZU**

august 2016. godine

Na osnovu člana IV 4. a. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ i na sjednici Doma naroda, održanoj _____, usvojila je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU

Član 1.

U Zakonu o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03) u članu 4. tačka 6. mijenja se i glasi:

„6. „javni prijevoz“ je prijevoz koji je, za naknadu, uz jednake uvjete dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga;“.

Tačka 8. mijenja se i glasi:

„8. „licenca“ je odobrenje koje se izdaje prijevozniku za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza putnika ili tereta;“.

Iza tačke 33. dodaju se tačke 34., 35., 36., 37. i 38. koje glase:

„34. „izvod licence“ je odobrenje za vozilo kojim se obavlja međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz putnika ili tereta;

35. „kvalifikacijska kartica vozača“ je isprava kojom se dokazuje da vozač ispunjava propisane uvjete za obavljanje međunarodnog prijevoza;

36. „prijevoz lica u nekomercijalne svrhe“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, i to:

- 1) zdravstvene ustanove u prijevozu bolesnika i zdravstvenih radnika,
- 2) kulturna, prosvjetna, sportska društva i druge ustanove u vršenju prijevoza učenika, studenata, nastavnog osoblja, štíćenika, odnosno članova društava,
- 3) preduzeća, ustanove i druga pravna lica u vršenju prijevoza na odmor i rekreaciju svojih zaposlenih radnika i njihovih porodica, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica i
- 4) preduzeća, ustanove i druga pravna lica koja prevoze svoje zaposlene radnike na posao i sa posla, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica.

37. „prijevoz tereta u nekomercijalne svrhe“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, pri čemu je takav prijevoz samo pomoćna djelatnost unutar djelatnosti preduzeća, a:

- 1) prijevoznik je istovremeno i korisnik usluga prijevoza ili jedna ugovorna strana na posebnom ugovoru, tovarnom listu ili otpremnici,
- 2) teret koji se prevozi je vlasništvo preduzeća, odnosno preduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo,

- 3) motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu sa ugovorenom obavezom, zaposlenici preduzeća ili osoblje koje je preduzeću stavljeno na raspolaganje,
- 4) vozila koja prevoze teret su u vlasništvu preduzeća ili prijevoznik istim raspolaže na osnovu ugovora o leasingu.

38. „upravitelj prijevoza” je fizičko lice koje je stručno osposobljeno da upravlja prijevoznom djelatnošću kod prijevoznika.“

Član 2.

Član 5. mijenja se i glasi:

„Član 5.

Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje određene vrste prijevoza.

Licenca se izdaje za sljedeće vrste prijevoza:

1. međunarodni prijevoz putnika i
2. međunarodni prijevoz tereta.

Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovoga člana (u daljnjem tekstu: licenca) izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete u pogledu:

1. poslovnog nastana,
2. dobrog ugleda,
3. finansijske sposobnosti,
4. stručne osposobljenosti i
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uvjeta, na period važenja od deset godina od dana izdavanja. Licenca se izdaje na ime prijevoznika i nije prenosiva. Izdata licenca se pohranjuje kod prijevoznika.

Prijevozniku se izdaje i odgovarajući broj izvoda licence, čiji broj odgovara broju vozila kojima imatelj licence raspolaže ili na osnovu svojeg prava vlasništva ili na osnovu ugovora o najmu ili ugovora o leasingu. Izvod licence mora se nalaziti u vozilu.

U slučaju grupe vozila, izvod licence mora se nalaziti u motornom vozilu i važi za grupu vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana na ime imatelja licence.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenci s danom dostave licence.

Licenca nije potrebna za obavljanje prijevoza putnika i tereta u nekomercijalne svrhe.

Licenca važi i za obavljanje odgovarajućeg međuentitetskog prijevoza.

U slučaju prestanka ispunjavanja jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, nadležno ministarstvo donosi rješenje kojim određuje rok, ne duži od tri mjeseca, u kojem prijevoznik

može dokazati ispunjavanje uvjeta te, ako se nedostaci ne otklone, donosi rješenje o oduzimanju licence.

Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.

Prijevoznik je obavezan, u roku od 10 dana, obavijestiti nadležno ministarstvo o bilo kojoj promjeni u vezi sa uvjetima iz stava 3. ovog člana.

Član 3.

Iza člana 5. dodaje se novi član 5a. koji glasi:

„Član 5a.

Prijevoznik ispunjava uvjete u pogledu poslovnog nastana ako ima sjedište ili prebivalište u Bosni i Hercegovini te prostorije u kojima čuva svoju poslovnu, računovodstvenu, kadrovsku dokumentaciju, kao i dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora, te druge propisane dokumente koji moraju biti dostupni nadležnom tijelu, što dokazuje odgovarajućim dokumentima i izjavom.

Dobar ugled se dokazuje izvodom iz kaznene evidencije, ne starijim od tri mjeseca od dana izdavanja na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje licence, a smatrat će se da dobar ugled nema:

1. prijevoznik koji je pravosnažno osuđen zbog kaznenog djela protiv prava iz radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti ljudi i imovine, sigurnosti prometa, imovine, privrede, službene dužnosti te zbog kaznenog djela krivotvorenja;

2. odgovorno lice prijevoznika i upravitelj prijevoza:

- a) kojem je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
- b) koje je osuđeno za druga kaznena djela na kaznu zatvora dužu od godinu dana.

Prijevoznik, u smislu ovoga Zakona, ima finansijsku sposobnost ukoliko ima na raspolaganju kapital u ukupnom iznosu od najmanje 9.000,00 EUR za prvo, te 5.000,00 EUR za svako sljedeće motorno vozilo, u protuvrijednosti KM po kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan podnošenja zahtjeva, te da nema dospjelih a neizmirenih obaveza više od tri mjeseca prema nadležnim poreznim upravama za direktno i indirektno oporezivanje.

Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposleno stručno osposobljeno lice, odgovorno za prijevoz. Prijevoznik mora imati stručno osposobljene vozače koji posjeduju kvalifikacijsku karticu vozača.

Kvalifikacijska kartica izdaje se licu koje ispunjava uvjete utvrđene propisima o sigurnosti prometa na putevima i koje:

- 1. ima najmanje treći stepen obrazovanja prometne struke – vozač motornih vozila ili
- 2. četvrti stepen obrazovanja prometne struke cestovnog smjera ili
- 3. je do 1992. godine steklo kvalifikaciju vozača motornog vozila ili
- 4. ima potvrdu o početnoj stručnoj osposobljenosti vozača

Kvalifikacijska kartica izdaje se sa rokom važenja od pet godina.

Vozač kome je izdata kvalifikacijska kartica dužan je pristupiti periodičnom osposobljavanju najmanje jednom u svakih pet godina.

Bliže odredbe o ispunjavanju uvjeta za izdavanje licence, izvoda licence i kvalifikacijske kartice, stručnom osposobljavanju upravitelja prijevoza, početnom i periodičnom stručnom osposobljavanju vozača, uvjetima koje trebaju ispunjavati organizacije koje provode stručno osposobljavanje upravitelja prijevoza i vozača, uvjetima za davanje u najam vozila drugom prijevozniku i vođenju evidencija o izdatim licencama, pravilnikom propisuje ministar nadležnog ministarstva.

Za vođenje postupka izdavanja i izradu licence i/ili izvoda licence prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, a za vođenje postupka izdavanja i izrade kvalifikacijske kartice vozača podnositelj zahtjeva je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Član 4.

U članu 6. stav 3. riječi „licencu i“ se brišu.

Član 5.

Član 7. mijenja se i glasi:

„Član 7.

Strani prijevoznik ne može obavljati kabotažu na teritoriji Bosne i Hercegovine, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, strani prijevoznik može obavljati kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.“

Član 6.

Član 8. mijenja se i glasi:

„Član 8.

Pri obavljanju međunarodnog cestovnog prijevoza od strane domaćeg prijevoznika vozač treba posjedovati izvod licence, dozvolu za obavljanje odgovarajuće vrste prijevoza, kvalifikacijsku karticu, te druge isprave propisane međunarodnim ugovorima.

Pri obavljanju međuentitetskog cestovnog prijevoza vozač treba posjedovati isprave propisane ovim Zakonom i podzakonskim propisima, te propisima entiteta i Brčko distrikta, prema mjestu registracije prijevoznika.

Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije propisano, vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

1. ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
2. potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
3. međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.“

Član 7.

U članu 9. stav 1. riječ „odgovarajuću“ se briše.

Član 8.

U članu 10. iza stava 3. dodaju se st. 4. i 5. koji glase:

„Dozvola se izdaje s rokom važenja do pet godina, nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdata, ako međunarodnim sporazumom nije drugačije propisano. Dozvola sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole, započeti sa obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.“

Dosadašnji stav 4. postaje stav 6.

Član 9.

U članu 11. st. 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„Prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti s međunarodnim ugovorom.

Prilikom obavljanja prijevoza, u svakom vozilu mora se nalaziti original dozvole sa priložima.“

Iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Vožnja praznim vozilom ne smatra se prijevozom.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 10.

Član 12. mijenja se i glasi:

„Član 12.

Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju karata za prijevoz na prodajnom mjestu autobuske stanice.

Prijevoznik može ponuditi prodaju ili prodavati karte na drugim posebno organiziranim prodajnim mjestima (turističke agencije, poslovnice i sl.), a izuzetno, u autobusu, prije početka vožnje, ako ne postoji prodajno mjesto.

Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

U mjestima u kojima nema kategorizirane autobuske stanice, prihvat i otprema putnika može se obavljati i na autobuskim stajalištima koja su u tu svrhu izgrađena i označena, a registrirana su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobuskih stanica, odnosno autobuskih stajališta koja su određena redom vožnje, osim u slučaju potrebe pravljenja pauza za vozača u skladu sa važećim zakonodavstvom.

U pogledu pružanja i korištenja usluga autobuske stanice primjenjuju se odredbe zakona o cestovnom prijevozu entiteta i Brčko distrikta i propisa donijetih na osnovu tih zakona.“

Član 11.

U članu 13. stav 2. mijenja se i glasi:

„Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu sa ovim Zakonom, izdatom dozvolom, voznim redom, cjenovnikom i općim uvjetima prijevoza, izdati voznu kartu putniku kao dokaz o plaćenju naknade za prijevoz, brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza..“.

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Postupak usklađivanja voznih redova provodi nadležno ministarstvo, za redove vožnje koji nisu upisani u Registar međunarodnih redova vožnje kao i registrirane redove vožnje, a za koje je prijevoznik podnio zahtjev za izmjenu u pogledu vremena odlaska sa početne stanice u odlasku iz Bosne i Hercegovine i/ili vremena odlaska sa usputnih stanica u Bosni i Hercegovini, režima održavanja i uvođenja novih stanica.

Za vođenje postupka usklađivanja voznih redova prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 12.

U članu 14. stav 1. poslije riječi „završne“ dodaje se riječ „autobuske“.

Stav 2. se briše.

Član 13.

U članu 17. stav 1. mijenja se i glasi:

„Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi nadležno ministarstvo u sljedećim slučajevima:

1. prestankom važenja licence,
2. ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovu kojih je dobio dozvolu,
3. na zahtjev prijevoznika,
4. ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
5. ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopno više od pet polazaka, ili više od 10 polazaka u toku godine.“.

Član 14.

Član 18. mijenja se i glasi:

„Član 18.

Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika se obavlja, u skladu sa međunarodnim ugovorom, u bilateralnom i u tranzitnom prijevozu kao:

1. "Naizmjenični prijevoz" kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane grupe putnika prevoze sa istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka grupa koja je obavila putovanje u polasku, vratit će se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

Polazno, odnosno odredišno mjesto, označavat će mjesta gdje vožnja počinje, odnosno završava, zajedno sa mjestima u promjeru od 50 km.

Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan putnik se ne smije uzimati ili ostavljati tokom putovanja.

Prva povratna i posljednja vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim vozilom.

Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja ako se, uz odobrenje nadležnog tijela, putnici vraćaju sa drugom grupom ili prijevoznikom, usput uzimaju ili ostavljaju ili prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim vozilom.

2. Povremeni prijevoz koji može biti:

a) kružna vožnja "zatvorenih vrata", tj. vožnja koja se obavlja istim vozilom koje tokom cijelog putovanja prevozi istu grupu i vraća je na polazno mjesto. Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

b) vožnja koje se obavlja sa putnicima pri polaznoj vožnji, te praznim vozilom pri povratnoj vožnji.

Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

c) vožnja pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu, uz zadovoljenje jednog od sljedećih uvjeta:

c1 - da grupa nije sastavljena od putnika sa teritorije države u kojoj je prijevoznik osnovan ili države u kojoj se putnici primaju i da je ista unaprijed formirana na osnovu ugovora o prijevozu sastavljenog prije njihovog dolaska na teritoriju države gdje se preuzimaju. Putnici se prevoze na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c2 - putnike je isti prijevoznik, prijevozom navedenim pod b), prethodno dovezao na teritoriju države, odakle će ponovo biti preuzeti i prevezeni na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c3 - putnici su pozvani doputovati na teritoriju druge države, pri čemu troškove prijevoza snosi onaj ko ih je pozvao. Ti putnici moraju činiti jedinstvenu grupu koja nije sastavljena isključivo radi tog putovanja, a koja se prevozi na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan.

3. Ostali prijevozi koji se odnose na prijevoz putnika oštećenog vozila ili na zamjenu vozila u kvaru, kao i drugi prijevozi koji ne ulaze u kategoriju naizmjeničnog ili povremenog prijevoza.“

Član 15.

U članu 21. iza stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6. koji glase:

„Prijevoznik zahtjev za izdavanje rješenja za registraciju međuentitetskog reda vožnje podnosi nadležnom ministarstvu.

Smatrat će se da je međuentitetski red vožnje usklađen ako je red vožnje usklađen u entitetu, odnosno Brčko distriktu, za dio teritorije na redu vožnje koji prolazi kroz entitet, odnosno Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 5. postaje stav 7.

Član 16.

U članu 22. stav 3. poslije riječi „završne“ dodaje se riječi „autobuske“, a iza riječi „stanice“ dodaju se riječi „ili autobusnog stajališta“.

Član 17.

U članu 33. stav 1. riječi „Bosne i Hercegovine“ zamjenjuju se riječima „u Bosni i Hercegovini“.

Stav 4. se briše.

Član 18.

Član 38. mijenja se i glasi:

„Član 38.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz obavlja nadležno ministarstvo.

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz, pored tijela iz stava 1. ovog člana, vrše i nadležna inspekcijska tijela entiteta i Brčko distrikta te, u skladu sa svojim nadležnostima, i carinska tijela u carinskim ispostavama i granična policija na graničnim prijelazima.

Prijevoznik je dužan nadležnim tijelima iz st. 1. i 2. ovoga člana omogućiti uvid u dokumentaciju i vršenje radnji za koji je isti ovlašten.“

Član 19.

Iza člana 38. dodaje se novi član 38a. koji glasi:

„Član 38a.

U vršenju nadzora u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, nadležna tijela iz člana 38. ovoga Zakona su ovlaštena preduzimati radnje i izricati mjere u skladu sa ovlastima koje proizilaze iz ovoga Zakona, drugih zakona kojima je propisana njihova nadležnost, entitetskih inspekcijskih propisa i inspekcijskih propisa Brčko distrikta.

Kontrole prijevoznika kojima je dodijeljena licenca moraju obuhvatiti najmanje 20% ukupnog broja prijevoznika koji posjeduju važeće licence tokom jedne kalendarske godine.

Žalba na rješenje inspektora iz stava 1. ovoga člana ne odlaže izvršenje rješenja.

Žalba na rješenje inspektora izjavljuje se nadležnom ministarstvu.“.

Član 20.

U članu 39. stav 1. na kraju teksta interpunkcijski znak „tačka“ zamjenjuje se interpunkcijskim znakom „zarez“ i dodaju se riječi: „i isključit će ga iz prometa do okončanja postupka“.

Iza stava 1. dodaju se st. 2, 3. i 4. koji glase:

„Ako tijela nadzora iz člana 38. ovoga Zakona ustanove da se vozilom obavlja prijevoz koji po svojim karakteristikama ima sve odlike javnog prijevoza (prijevoz se obavlja istim ili sličnim itinerarom, preko graničnog prijelaza više puta u toku mjeseca sa najmanje jednim prelaskom granice u sedmici u odlasku ili dolasku, istim vozilom sa putnicima koji se ne mogu dovesti u vezu sa prijevozom u nekomercijalne svrhe građana-vozača ili vlasnika vozila), a ako vozač u vozilu ne posjeduje odgovarajuće odobrenje za tu vrstu prijevoza, dužni su postupiti u skladu sa stavom 1. ovoga člana.

Obavljanje javnog prijevoza pravnim ili fizičkim licima i građanima bez posjedovanja odgovarajuće dozvole ili odobrenja nije dozvoljeno, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

U skladu sa odredbama ovoga Zakona, smatrat će se da je vozač stranog vozila kad upravlja vozilom u Bosni i Hercegovini predstavnik stranog prijevoznika.“.

Član 21.

U članu 41. u stavu 1. riječ „50.000“ zamjenjuje se riječju „10.000“.

U stavu 2. riječi "od 300 KM do 3.000 KM" zamjenjuju se riječima „od 100 KM do 1.000 KM“.

Iza stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Za prekršaj iz člana 39. stav 2. i 3. ovoga Zakona ili prekršaj iz stava 1. tačka 1) ovoga člana novčanom kaznom od 2.000 KM do 5.000 KM kaznit će se i domaći ili strani građanin koji upravlja vozilom.“.

Član 22.

Iza člana 41. dodaje se novi član 41a. koji glasi:

„Član 41a.

Novčanom kaznom od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj strani prijevoznik ako obavlja prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine (kabotažu) suprotno odredbama člana 7. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana u odsustvu stranog prijevoznika kaznit će se vozač stranog vozila“.

Član 23.

U članu 42. stav 1. iza tačke 4) dodaje se tačka 5) koja glasi:

„5) ako se za vrijeme obavljanja prijevoza u vozilu ne nalazi original izvoda iz licence (član 5. stav 5.)

Stav 2. se mijenja i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 100 KM do 500 KM.“.

Stav 3. mijenja se i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana kaznit će se vozač stranog vozila novčanom kaznom od 1.000 KM do 2.000 KM.“.

Član 24.

U članu 43. stav 1. tačka 1) se briše.

U stavu 1. tačka 3) riječi “član 27.” zamjenjuju se riječima „član 29“.

Član 25.

U članu 44. stav 3. se briše.

Član 26.

Iza člana 45. dodaje se novi član 45a. koji glasi:

„Član 45a.

Novčanom kaznom od 200 do 1.000 KM kaznit će se vozač ako prilikom obavljanja prijevoza ne posjeduje kvalifikacijsku karticu vozača (član 8. stav 1.)“

Član 27.

Član 46. briše se.

Član 28.

U članu 47. stav 2. mijenja se i glasi:

„Upravni i stručni poslovi nadležnog ministarstva uređeni ovim Zakonom mogu se prenijeti na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.“.

Iza stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

„Propisima iz stava 1. ovog člana utvrđuju se uvjeti prenošenja upravnih i stručnih poslova na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.“.

Član 29.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH broj
_____ godine
Sarajevo

**Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH**

**Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH**

OBRAZLOŽENJE

Ustavni osnov

Ustavni osnov za donošenje ovoga Zakona sadržan je u odredbama člana III 1. h) i i) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojima je u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine uspostavljanje i funkcioniranje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava, te reguliranje međuentitetskog prometa, kao i u članu IV a) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona.

Međunarodni propisi

Bosna i Hercegovina je potpisnica sporazuma INTERBUS, koji je u primjeni od 2006. godine, a kojim se regulira vanlinijski prijevoz putnika.

S obzirom na to da je Bosna i Hercegovina preuzela navedeni Sporazum, u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine je da osigura njegovu provedbu.

Razlozi donošenja Zakona

Zakon o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, broj 1/02 i 14/03) stupio je na snagu 2002. godine. Ovim Zakonom uređuju se način i uvjeti obavljanja prijevoza putnika i tereta vozilima u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, poslovi vangabaritnog prijevoza tereta, inspekcijskog nadzora, carinske kontrole i obaveze plaćanja naknade za korištenje cesta.

S obzirom na to da oblast međunarodnog prijevoza zahtijeva stalno unaprjeđenje i predstavlja kompleksan proces, tijela koja provode ovaj Zakon su tokom njegove implementacije uočila da pojedine odredbe izazivaju nedoumice i različita tumačenja, te su u cilju otklanjanja nejasnoća i inicirane izmjene i dopune ovoga Zakona. Ovaj Zakon sadrži i rješenje koje se tiče problema nelegalnog prijevoza putnika u međunarodnom prometu, uzimajući u obzir poteškoće sa kojima se susreću tijela nadležna za inspekcijske poslove kada je u pitanju dokazivanje prekršaja i pokretanje odgovarajućih postupaka.

Također, ovim Zakonom vrši se i usklađivanje zakonodavstva Bosne i Hercegovine sa propisima Evropske unije iz ove oblasti.

Principi na kojima je zasnovan Zakon

Principi na kojima je zasnovan Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu:

- princip pravnog uređenja pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu (djelatnost cestovnog prijevoznika),
- princip ujednačene i efikasne primjene pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu (dalje u tekstu: djelatnost cestovnog prijevoznika),
- princip povećanja nivoa profesionalne osposobljenosti cestovnih prijevoznika,
- princip racionalizacije tržišta i poboljšanje kvaliteta usluga u interesu cestovnih prijevoznika i njihovih stranaka,
- princip povećanja sigurnosti cestovnog prometa.

Usklađenost sa propisima Evropske unije

Nacrt zakona je usklađivan sa Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (OJ L 300, 14.11.2009.).

Ovom Uredbom uređuje se pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti. Cilj ove Uredbe je uspostava zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu kako bi se doprinijelo postizanju višeg nivoa profesionalne osposobljenosti cestovnih prijevoznika, racionalizaciji tržišta i poboljšanju kvaliteta usluga, što je u interesu cestovnih prijevoznika, njihovih stranaka, te većoj sigurnosti cestovnog prometa.

Djelimično usklađivanje u ovoj oblasti ranije je vršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14).

Nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna ovog Zakona slijedi donošenje novog podzakonskog propisa kojim će se vršiti daljnje usklađivanja u ovoj oblasti.

Obrazloženje pojedinih odredaba Prijedloga zakona

U daljnjem tekstu dato je obrazloženje pojedinih odredaba Zakona po svakom pojedinom članu Zakona.

Član 1.

Članom 1. mijenjaju se definicije nekih pojmova i dodaju nove definicije pojmova koji se koriste u Zakonu.

Član 2.

Članom 2. se jasnije uređuje oblast licenciranja prijevoznika koji učestvuju u međunarodnom prijevozu putnika ili tereta. Definira se način izdavanja licence prijevoznika, izvoda licence za vozilo i kvalifikacijske kartice vozača.

Član 3.

U članu 3. Zakona dodaje se novi član 5a. kojim se preciziraju uvjeti dokazivanja dobrog ugleda i finansijske sposobnosti prijevoznika, kao preduvjet stjecanja licence definirane članom 5. Zakona. Također, propisuje se obaveza stručne osposobljenosti lica odgovornog za prijevoz i vozača.

Član 4.

U članu 4. otklanja se tehnička greška kad je u pitanju strani prijevoznik, ne vrši se licenciranje, te samim tim se riječ „licencu“ briše, jer se dosadašnjim članom propisuje naknada za izdavanje licence.

Član 5.

Članom 5. zabranjuje se kabotaža stranom prijevozniku, jer prijevoznik registriran u Bosni i Hercegovini po istom osnovu obavlja unutrašnji prijevoz, a ne kabotažu.

Član 6.

Članom 6. se jasno propisuje obavezna dokumentacija koju prijevoznik mora posjedovati u vozilu za vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza.

Član 7.

Članom 9. osnovnog Zakona propisano je da domaći prijevoznik koji posjeduje dozvolu za obavljanje prijevoza putnika ne može angažirati fizičko ili pravno lice, imao ca motornog vozila, da u njegovo ime, uz odgovarajuću naknadu obavlja prijevoz putnika, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno.

Članom 7. Prijedloga zakona u članu 9. osnovnog Zakona briše se riječ „odgovarajuću“, obzirom da se imao u vidu angažman fizičkog ili pravnog lica uz naknadu.

Član 8.

Članom 8. se uređuje način i postupak izdavanja dozvola za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika, sastavni elementi dozvole, te period u kojem prijevoznik mora otpočeti prijevoz.

Član 9.

Članom 9. Prijedloga zakona mijenjaju se st. 1. i 2. člana 11. osnovnog Zakona, te se istim predviđa da prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti sa međunarodnim ugovorom i da se prilikom obavljanja prijevoza u svakom vozilu mora nalaziti original dozvole sa priložima.

Novi stav 3. propisuje da se vožnja praznim vozilom ne smatra prijevozom.

Član 10.

U članu 10. Prijedloga zakona dodatno se uređuje način i postupak korištenja autobuskih stanica na međunarodnim autobuskim linijama, te određuje zakonodavstvo koje se primjenjuje u pogledu pružanja i korištenja usluga autobuskih stanica uzimajući u obzir ustavne nadležnosti.

Član 11.

U članu 11. Prijedloga zakona mijenja se i dopunjuje član 13. osnovnog Zakona. Propisuju se uvjeti i način obavljanja javnog linijskog prijevoza putnika. Uređuje se oblast usklađivanja voznih redova, odnosno određuju elementi reda vožnje koji podliježu postupku javnog usklađivanja, dok se promjene koje nisu naznačene provode u redovnom postupku po zahtjevu stranke.

Član 12.

U članu 12. Prijedloga zakona predlaže se unos riječi „autobuske“ u članu 14. stav 1. osnovnog Zakona kako bi dosadašnja rečenica imala jasnije značenje, tako da stav glasi: „Na vozilu kojim se obavlja međunarodni linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne autobuske stanice“. Stav 2. se briše.

Član 13.

Članom 12. mijenja se stav 1. člana 17. osnovnog Zakona kojim se bliže određuju uvjeti u kojima se donosi rješenje o prestanku važenja dozvole za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika.

Član 14.

Uzimajući u obzir da je Bosna i Hercegovina potpisnica sporazuma INTERBUS, članom 13. se mijenja član 18. osnovnog Zakona, te se dosadašnje definicije naizmjeničnog i povremenog prijevoza upotpunjuju i usaglašavaju sa Sporazumom.

Član 15.

Članom 15. Prijedloga zakona dopunjuje se član 21. osnovnog Zakona i propisuje se način odobravanja međuentitetskih linija i postupak usklađivanja međuentitetskih redova vožnji, tako da se međuentitetski redovi vožnji usklađuju u entitetu kroz koji linija prolazi, kako bi bili obuhvaćeni svi redovi vožnji koji mogu osporavati uspostavu međuentitetske linije.

Smatrat će se da je međuentitetski red vožnje usklađen ako prijevoznik koji podnosi zahtjev za izdavanje rješenja o registraciji ima dokaz da je red vožnje usklađen u entitetu, odnosno Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, za dio teritorije na redu vožnje koji prolazi kroz entitet, odnosno Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.

U slučaju potrebe promjene stanice/stajališta, vremena polaska ili režima održavanja registriranog reda vožnje, nadležno ministarstvo može privremeno odobriti izmijenjen red vožnje, do okončanja postupka usklađivanja pri čemu je potrebno pribaviti mišljenje entitetskih ministarstava nadležnih za poslove prometa, odnosno nadležnog tijela Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 16.

Članom 16. dopunjuje se član 22. stav 3. osnovnog Zakona.

Član 17.

Članom 17. Prijedloga zakona, uzimajući u obzir nadležnosti entiteta, mijenja se član 33. osnovnog Zakona te se predlože termin „ceste u Bosni i Hercegovini“ umjesto dosadašnjeg „ceste Bosne i Hercegovine“.

Kada je u pitanju korištenje cestovne infrastrukture za prijevoz koji po svojim karakteristikama spada u vangabaritni prijevoz, primjenjuju se odgovarajući zakoni entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 18.

Članom 18. Prijedloga zakona mijenja se član 38. osnovnog Zakona kojim se utvrđuju nadležna tijela za vršenje nadzora nad provedbom zakona, kao i nadležna tijela za provedbu inspekcijskog nadzora, te obaveze prijevoznika prilikom vršenja nadzora od strane ovlaštenih tijela.

U skladu sa ovom izmjenom, Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz obavlja nadležno ministarstvo, a inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz vrši nadležno ministarstvo i nadležna inspekcijska tijela u entitetu i Brčko distriktu BiH.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona vrše, u skladu sa svojim nadležnostima, i carinska tijela u carinskim ispostavama i granična policija na graničnim prijelazima.

Član 19.

Članom 19. Prijedloga zakona dodaje se novi član 38a. Zakona.

Ovom dopunom se u vršenju inspekcijskog nadzora omogućava primjena entitetskih propisa iz oblasti inspekcijskog nadzora, te definira rješavanje žalbi na rješenja inspekcijskih tijela.

Član 20.

U članu 20. Prijedloga zakona dopunjuje se član 39. osnovnog Zakona. Predložen je način rješavanja pitanja nelegalnog prijevoza kako bi se kontrolnim tijelima olakšalo postupanje kod suzbijanja ove štetne i negativne pojave. Zabranjuje se prijevoz bez odgovarajućeg

odobrenja, te rješava pitanje legitimacije stranog prijevoznika kad je strano vozilo na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Član 21. do 26.

Članovima 21. do 26. Prijedloga zakona jasnije se uređuju kaznene odredbe i propisuju kazne za nove prekršaje koji su u tekstu Prijedloga zakona.

Član 27.

U članu 27. predlaže se brisanje odredbe (član 46.) po kojoj Vijeće ministara donosi odluku o naknadi za ceste, jer je ista već sadržana u članu 34. osnovnog teksta Zakona.

Član 28.

U članu 47. stav 2. važećeg Zakona propisano je da se bližim propisima može predvidjeti prenošenje određenih poslova nadležnog ministarstva na druge institucije i privredne asocijacije.

Članom 28. Prijedloga zakona član 47. stav 2. važećeg Zakona mijenja se i istim se predviđa da se upravni i stručni poslovi nadležnog ministarstva uređeni ovim Zakonom mogu prenijeti na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.

Također, dodaje se i stav 3. koji predviđa da se podzakonskim aktima iz stava 1. člana 47. utvrđuju uvjeti prenošenja upravnih i stručnih poslova na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.

Član 29

Članom 29. utvrđuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Službenom glasniku BiH«.

Finansijska sredstva potrebna za provedbu ovoga Zakona i finansijski efekti primjene Zakona

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

Posebnom odlukom, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine propisuje visinu i namjenu naknada za vođenje postupka izdavanja i izradu licence i/ili izvoda licence prijevoznika i za vođenje postupka izdavanja i izrade kvalifikacijske kartice vozača (Član 3. Prijedloga zakona).

Sredstva uplaćena na ime naknade iz ove odluke predstavljaju prihod Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

Također, posebnom odlukom, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine propisuje visinu i namjenu naknada za vođenje postupka usklađivanja voznih redova (Član 11. Prijedloga zakona).

**PREGLED ODREDABA ZAKONA
O MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU
(„Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03) koje se mijenjaju i dopunjuju**

I - OPĆE ODREDBE

Član 4.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju slijedeća značenja:

1. "cjenovnik" je dokument, izdat od strane prijevoznika, kojim se utvrđuju cijene usluga prijevoza i ostale usluge prijevoznika;
2. "domaće vozilo" je motorno ili priključno vozilo registrirano u Bosni i Hercegovini;
3. "domaći prijevoznik" je pravno ili fizičko lice sa sjedištem odnosno prebivalištem na teritoriji Bosne i Hercegovine;
4. "dozvola" je dokument, izdat od strane nadležnog organa predviđenog ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na osnovu koga se prijevozniku dozvoljava obavljanje međunarodnog prijevoza;
5. "kabotaža" je prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine;
6. "javni prijevoz" je prijevoz koji je uz jednake uvjete dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga a obavlja se kao linijski ili kao vanlinijski prijevoz u cestovnom saobraćaju;
7. "karta za prijevoz" je dokument, izdat od strane prijevoznika korisniku prijevoza, kojim se potvrđuje da je korisnik prijevoza platio prijevozniku odgovarajući iznos za uslugu prijevoza i time stekao pravo na korištenje prijevoza;
8. "licenca" je odobrenje za obavljanje međunarodnog ili međuentitetskog cestovnog prijevoza putnika ili tereta;
9. "linija" je relacija ili skup relacija odvijanja prijevoza u cestovnom saobraćaju, od početne do završne stanice, odnosno stajališta, na kojoj se prijevoze putnici ili teret po registriranom i objavljenom redu vožnje sa jednim ili više polazaka;
10. "linijski prijevoz" je prijevoz putnika i tereta koji se obavlja na određenim linijama po unaprijed utvrđenoj skici ceste, redu vožnje, utvrđenoj i objavljenoj cijeni i drugim uvjetima prijevoza;
11. "međunarodni prijevoz" je svaki cestovni prijevoz koji obuhvata prelaženje najmanje jedne državne granice;
12. "međunarodni linijski prijevoz" je redovni prijevoz putnika ili tereta na međunarodnoj liniji, sa ili bez usputnog ulaska ili izlaska putnika odnosno ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;

13. "međunarodni vanlinijski prijevoz" je povremeni međunarodni prijevoz putnika ili tereta za koje se relacija i drugi uvjeti utvrđuju posebno za svaki prijevoz;

14. "međunarodni ugovor" je svaki međunarodni multilateralni ili bilateralni sporazum, protokol, odnosno razmjena nota, kojima se uređuje međunarodni prijevoz, a koji obavezuju Bosnu i Hercegovinu;

15. "međuentitetski prijevoz" je svaki cestovni prijevoz između entiteta Bosne i Hercegovine, kao i prijevoz između entiteta Bosne i Hercegovine i Brčko distrikta;

16. "međuentitetski linijski prijevoz" je redovni prijevoz putnika ili tereta na međuentitetskoj liniji, sa ili bez usputnog ulaska ili izlaska putnika odnosno ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;

17. "međuentitetski vanlinijski prijevoz" je povremeni međuentitetski prijevoz putnika ili tereta za koje se relacija i drugi uvjeti utvrđuju posebno za svaki prijevoz;

18. "prijevoz iz, odnosno za treće zemlje" je prijevoz putnika ili tereta koji obavlja prijevoznik koji nema sjedište odnosno prebivalište u zemlji u kojoj započinje, odnosno završava prijevoz;"

19. "prijevoznik" u međunarodnom prijevozu je pravno ili fizičko lice registrirano za međunarodni prijevoz putnika i tereta;

20. "prijevoznik" u međuentitetskom prijevozu znači pravno ili fizičko lice koje obavlja međuentitetski prijevoz putnika ili tereta;

21. "putnik" je lice koje se prijevozi, osim vozača i članova posade vozila;

22. "red vožnje" je akt kojim se utvrđuje naziv prijevoznika, vrsta prijevoza, relacija na kojoj se obavlja linijski prijevoz, redoslijed stanica i njihova udaljenost od početne stanice, vrijeme polaska i dolaska za svaku stanicu, period održavanja linije, učestalost održavanja linije i rok važenja reda vožnje;

23. "relacija" je dio linije kojom saobraćaju vozila u prijevozu putnika i tereta između dva mjesta na kojima se vrši ulazak i izlazak putnika, odnosno utovar ili istovar tereta;

24. "teret" je zajednički naziv za stvari koje se prijevoze teretnim motornim vozilom ili skupom vozila;

25. "skica ceste" je grafički prikaz linije;

26. "autobuska stanica" je objekat namijenjen prijemu i otpremi autobusa, prihvata, zadržavanje i otpremu putnika, prodaju karata, davanje informacija i drugih usluga;

27. "strani prijevoznik" je prijevoznik sa sjedištem odnosno prebivalištem u inozemstvu koji obavlja međunarodni prijevoz;

28. "strano vozilo" je motorno ili priključno vozilo registrirano u inozemstvu;

29. "taksa" je propisan iznos naknade za određenu uslugu;
30. "tranzit" je međunarodni prijevoz putnika ili tereta preko teritorije Bosne i Hercegovine, bez ulaska ili izlaska putnika, ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;
31. "vangabaritni prijevoz" je prijevoz kod kojeg vozilo sa ukrcanim teretom premašuje propisane limite u pogledu težine ili dimenzija ili osovinskog opterećenja vozila;
32. "vozač" je lice kvalificirano za upravljanje vozilom;
33. "vozilo" je motorno ili priključno vozilo kojim se obavlja cestovni prijevoz.

Član 5.

Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje te vrste prijevoza.

Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 1. izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, između ostalog, ispunjava i uvjete evropskih propisa u pogledu:

1. tehničke opremljenosti,
2. stručne osposobljenosti,
3. finansijske sposobnosti u koju ne ulaze vrijednosti osnovnih sredstava,
4. nepostojanja pravosnažno izrečene zabrane obavljanja djelatnosti,
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

Licenca izdata u skladu sa stavom 2. izdaje se prijevozniku za svako vozilo koje ispunjava uvjete za obavljanje međunarodnog prijevoza.

Bliže odredbe o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2., pravilnikom propisuje ministar nadležnog ministarstva (u daljem tekstu: ministar).

Član 6.

Strani prijevoznik može obavljati prijevoz na teritoriji Bosne i Hercegovine, samo na osnovu dozvole za prijevoz koju izdaje nadležno ministarstvo, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Zahtjev za izdavanje dozvole strani prijevoznik dostavlja nadležnom ministarstvu, putem nadležnog organa svoje zemlje.

Za izdatu licencu i dozvolu prijevoznik plaća taksu čija se visina utvrđuje zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Član 7.

Prijevoznik ne može obavljati kabotažu u međunarodnom prijevozu, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Član 8.

Pri obavljanju međunarodnog i međuentitetskog prijevoza, posada vozila mora imati odgovarajuću dozvolu, odnosno odgovarajuće rješenje za prijevoz i druge isprave propisane zakonom, međunarodnim ugovorima i drugim propisima.

Član 9.

Domaći prijevoznik koji posjeduje dozvolu za obavljanje prijevoza putnika ne može angažirati fizičko ili pravno lice, imaoca motornog vozila, da u njegovo ime, uz odgovarajuću naknadu obavlja prijevoz putnika, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Ako je dozvoljeno međunarodnim ugovorom, angažirani domaći prijevoznik, za obavljanje prijevoza na način iz stava 1., obavezan je ispunjavati uvjete iz člana 5. stav 1.

Bliže odredbe o uvjetima i načinu odobravanja obavljanja prijevoza na način predviđen u stavu 2., pravilnikom propisuje ministar.

II-PRIJEVOZ PUTNIKA

1. Međunarodni prijevoz putnika

1.1. Međunarodni linijski prijevoz putnika

Član 10.

Međunarodni linijski prijevoz putnika između Bosne i Hercegovine i drugih zemalja i tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorije Bosne i Hercegovine obavlja se u skladu sa zakonom i uvjetima utvrđenim međunarodnim ugovorima.

Prijevoz putnika iz stava 1. na teritoriji Bosne i Hercegovine obavlja se na osnovu dozvole.

Dozvole za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika izdaje nadležno ministarstvo, na zahtjev zainteresiranog prijevoznika.

Zahtjev iz stava 3. podnosi se nadležnom ministarstvu i uz zahtjev se prilaže:

1. usklađen red vožnje;
2. cjenovnik;
3. skica ceste;
4. ugovor o kooperaciji;
5. i drugi prilozi propisani zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Član 11.

Prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti sa međunarodnim ugovorom i ako se prijevoz obavlja sa svim vozilima na cijeloj relaciji za koju je red vožnje odobren.

U toku cijelog putovanja u svakom vozilu, kojim se obavlja prijevoz, mora se nalaziti original dozvole sa priložima.

Prilikom obavljanja međunarodnog prijevoza putnika domaći prijevoznik ne može obavljati istovremeno i unutrašnji prijevoz putnika.

Član 12.

Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju ili prodavati karte za prijevoz na prodajnom mjestu autobuske stanice ili na drugim posebno organiziranim prodajnim mjestima (turističke agencije, poslovnice i sl.), a izuzetno, u autobusu, prije početka vožnje, ako ne postoji prodajno mjesto.

Član 13.

Pri obavljanju međunarodnog linijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti original dozvole izdate u skladu sa članom 10., red vožnje, cjenovnik i skica ceste, ovjereni od nadležnog ministarstva i originali dozvola drugih država preko čijih se teritorija obavlja prijevoz.

Prijevoznik kojem je izdata dozvola za međunarodni linijski prijevoz dužan je taj prijevoz obavljati u skladu sa uvjetima iz dozvole.

Bliže odredbe o postupku usklađivanja i registracije redova vožnje, načinu i postupku izdavanja dozvole, obrascu dozvole i sl. pravilnikom propisuje ministar.

Član 14.

Na vozilu kojim se obavlja međunarodni linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne stanice.

Bliže odredbe o načinu istjecanja natpisa iz stavka 1., pravilnikom propisuje ministar.

Član 17.

Ako se utvrdi da prijevoznik, iz neopravdanih razloga, ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji odnosno neki od polazaka u periodu dužem od tri dana ili 2 uzastopne vožnje, nadležno ministarstvo izriče opomenu, a u ponovljenom slučaju donosi rješenje o poništenju dozvole u cjelini odnosno za polaske koje nije održavao.

Ako u roku važenja dozvole prijevoznik iz opravdanih razloga ne može obavljati prijevoz, u periodu dužem od tri dana ili 2 uzastopne vožnje, dužan je ministarstvu podnijeti zahtjev za privremeni prekid ili trajnu obustavu.

Prijevoz se može privremeno prekinuti, u slučaju iz stava 2., na rok do šest (6) mjeseci, kad nadležno ministarstvo izda pisano rješenje.

Po isteku roka iz stava 3., ukoliko prijevoznik ne nastavi obavljanje prijevoza, nadležno ministarstvo donosi rješenje o prestanku važenja dozvole za obavljanje prijevoza.

1.2. Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika

Član 18.

Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika se obavlja, u skladu sa međunarodnim ugovorom, u bilateralnom i u tranzitnom prijevozu kao:

1. "naizmjenični prijevoz" kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane grupe putnika prijevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka grupa koja je obavila putovanje u polasku, vratit će se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

Polazno odnosno odredišno mjesto, označavat će mjesta gdje vožnja počinje odnosno završava, zajedno sa mjestima u prječniku od 50 km.

Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan putnik se ne smije uzimati ili ostavljati tokom putovanja.

Prva povratna i posljednja vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji, obavlja se praznim vozilom.

Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja ako se, uz odobrenje nadležnog organa, putnici vraćaju s drugom grupom ili prijevoznikom, usput uzimaju ili ostavljaju ili prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim vozilom.

2. Povremeni prijevoz koji može biti:

a) kružna vožnja "zatvorenih vrata", tj. vožnje koje se obavljaju istim vozilom koje tokom cijelog putovanja prijevozi istu grupu i vraća je na polazno mjesto. Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

b) vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, te praznim vozilom pri povratnoj vožnji.
Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

c) vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu.

3. Ostali prijevozi koji se odnose na prijevoz putnika oštećenog vozila ili na zamjenu vozila u kvaru, kao i drugi prijevozi koji ne ulaze u kategoriju naizmjeničnog ili povremenog prijevoza.

Član 21.

Međuentitetski linijski prijevoz putnika obavlja se prema redu vožnje koji, na zahtjev prijevoznika, odobrava nadležno ministarstvo.

Zahtjev iz stava 1. podnosi se nadležnom ministarstvu i uz zahtjev se prilaže:

1. usklađen red vožnje;
2. cjenovnik;
3. skica ceste;

4. i drugi prilozi propisani zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Prijevoznik je obavezan obavljati međuentitetski linijski prijevoz putnika u periodu važenja registriranog i ovjerenog reda vožnje.

Nadležno ministarstvo donosi rješenje o registraciji i obavljanju prijevoza na međuentitetskoj liniji.

Bliže odredbe o postupku usklađivanja i registracije redova vožnje pravilnikom propisuje ministar.

Član 22.

Pri obavljanju međuentitetskog linijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti original rješenja koje je doneseno u skladu sa stavom 4. člana 21., ovjereni red vožnje i skica ceste, koje izdaje i ovjerava nadležno ministarstvo.

Prijevoznik kojem je izdato rješenje o registraciji i obavljanju prijevoza na međuentitetskoj liniji, dužan je obavljati taj prijevoz u skladu sa izdatim rješenjem.

Na vozilu kojim se obavlja međuentitetski linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne stanice.

Bliže odredbe o načinu istjecanja natpisa iz stava 3., pravilnikom propisuje ministar.

Član 33.

Strano vozilo koje ne ispunjava propisane uvjete u pogledu ukupne mase, dozvoljenih dimenzija vozila ili vozila zajedno sa teretom na njemu, odnosno dozvoljenog osovinskog opterećenja (u daljem tekstu: vangabaritni prijevoz) može obavljati prijevoz cestama Bosne i Hercegovine, ako je izdata dozvola za vangabaritni prijevoz.

Zahtjev za dobijanje dozvole iz stava 1. strani prijevoznik, putem nadležnog ministarstva, podnosi nadležnim ministarstvima entiteta odnosno Brčko distrikta.

Uz dozvolu za vangabaritni prijevoz, prijevoznik mora imati i dozvolu za vanlinijski prijevoz tereta, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Bliže odredbe o uvjetima za obavljanje vangabaritnog prijevoza tereta, pravilnikom propisuje ministar.

Član 38.

Nadzor nad provođenjem ovog Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz obavlja nadležno ministarstvo i nadležni organi entiteta i Brčko distrikta, putem inspeksijskih organa.

Nadzor nad provođenjem ovog Zakona obavljaju i nadležni carinski organi i organi državne granične službe na graničnim prijelazima.

Prijevoznik je dužan nadležnom inspekcijskom i carinskom organu i organu državne granične službe omogućiti uvid u dokumentaciju i obavljanje radnji za koje su isti ovlašteni.

Član 39.

Ako organi nadzora iz člana 38. utvrde da prijevoznik u vozilu nema potrebnu dozvolu i odgovarajuću dokumentaciju neće mu dozvoliti dalje obavljanje prijevoza.

VII-KAZNE NE ODREDBE

Član 41.

Novčanom kaznom od 5. 000 KM do 50. 000 KM kaznit će se za prekršaj domaći prijevoznik:

- 1) ako obavlja međunarodni prijevoz, a ne posjeduje licencu nadležnog ministarstva (član 5. stav 1.);
- 2) ako obavlja prijevoz, a prestane ispunjavati neke od uvjeta propisanih članom 5. stav 2.

Za prekršaj iz stava 1. Kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 300 KM do 3. 000 KM.

Za prekršaj iz stava 1., koji je izvršen u ponovljenom slučaju, pored novčane kazne izriču se i zaštitne mjere:

- 1) zabrane obavljanja djelatnosti međunarodnog prijevoza u trajanju od dvije do deset godina;
- 2) zabrane odgovornom licu da obavlja dužnost koju je obavljao u vrijeme izvršenja prekršaja u trajanju od jedne do tri godine.

O izrečenim mjerama iz stava 3. tač. 1) i 2) obavještava se nadležno ministarstvo i nadležni registracioni sud.

Član 42.

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći ili strani prijevoznik:

- 1) ako obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika ili tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine bez dozvole izdate od nadležnog ministarstva (član 10. stav 2. i član 26. stav 2.);
- 2) ako za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika ne posjeduje dozvolu, red vožnje, cjenovnik, skicu ceste i druge priloge utvrđene ovim Zakonom (član 13. stav 1.) i međunarodnim ugovorom;

3) ako međunarodni linijski prijevoz putnika ne obavlja, u skladu sa uvjetima iz dozvole (član 13. stav 2.);

4) ako međunarodni linijski prijevoz tereta, za koji mu je izdata dozvola, ne obavlja u skladu sa uvjetima iz dozvole, redom vožnje i uvjetima predviđenim ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom (član 26. stav 3.);

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika ili vozač stranog vozila novčanom kaznom od 200 KM do 2.000 KM.

Za prekršaj iz stava 1. tačka 2.) u odsustvu stranog prijevoznika novčanom kaznom iz stava 2. ovog člana kaznit će se samo vozač stranog vozila.

Član 43.

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kaznit će se strani prijevoznik za prekršaj učinjen na teritoriji Bosne i Hercegovine, i to:

1) ako obavlja prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine (kabotažu) suprotno odredbama člana 7. ovog Zakona;

2) ako bez dozvole obavlja međunarodni vanlinijski prijevoz putnika koji se može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 1.);

3) ako se original dozvole za vanlinijski prijevoz putnika ili tereta ne nalazi u stranom vozilu, kad se prijevoz može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 2. i član 27.);

4) ako se vanlinijski prijevoz putnika ne obavlja u skladu sa uvjetima iz dozvole, kad se taj prijevoz može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 3.);

5) ako međunarodni vanlinijski prijevoz tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine obavlja suprotno odredbama čl. 27. i 30. ovog Zakona;

6) ako bez dozvole obavlja prijevoz tereta iz Bosne i Hercegovine za treće zemlje, odnosno iz treće zemlje u Bosnu i Hercegovinu (član 31.);

7) ako obavlja prijevoz putnika ili tereta u periodu u kojem mu je izrečena zaštitna mjera zabrane pristupa na teritoriju Bosne i Hercegovine (član 37.).

Za prekršaj iz stava 1. Kaznit će se i vozač stranog vozila novčanom kaznom od 300 KM do 2.000 KM.

Za prekršaj iz stava 1., u odsustvu stranog prijevoznika novčanom kaznom iz stava 2. Kaznit će se samo vozač stranog vozila.

Član 44.

Novčanom kaznom od 500 KM do 2.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći ili strani prijevoznik:

- 1) ako na vozilu kojim se obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika ne istakne uočljiv natpis sa naznakom početne i završne stanice (član 14.);
- 2) ako odmah po nastanku okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti ne prijavi nadležnom ministarstvu obustavljanje prijevoza (član 16. stav 2.);
- 3) ako obavlja vanlinijski prijevoz putnika suprotno odredbama člana 18. stav 1. tač.1., 2., 3. i 4. ovog Zakona;
- 4) ako se pri obavljanju međunarodnog vanlinijskog prijevoza putnika u vozilu ne nalazi propisno izdata i uredno popunjena kontrolna isprava - putni list sa spiskom putnika, ovjeren od strane prijevoznika, kao i nadležnog carinskog organa na graničnom prijelazu (član 20. stav 1);
- 5) ako onemogući ili ometa inspekcijski organ u vršenju poslova inspekcijskog nadzora ili ne postupi po njegovom naređenju (član 38. stav 3.);

Za prekršaj iz stava 1. Kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika ili vozač stranog vozila novčanom kaznom od 200 KM do 1.000 KM.

Za prekršaj iz stava 1., u odsustvu stranog prijevoznika novčanom kaznom iz stava 2. Kaznit će se samo vozač stranog vozila.

Član 46.

Odluku o naknadi za ceste iz člana 34. stav 1. donosi Vijeće ministara, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 47.

U roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona ministar donosi propise:

- 1.o određivanju uvjeta za izdavanje licence (član 5. stav 3.);
- 2.o načinu angažiranja fizičkog ili pravnog lica (član 9. stav 3.);
- 3.o načinu i postupku usklađivanja i registracije redova vožnje međunarodnog linijskog prijevoza putnika (član 13. stav 3.);
- 4.o istjecanju natpisa sa naznakom početne i završne stanice (član 14. stav 2.);
- 5.o određivanju kriterija za izdavanje dozvola za međunarodni vanlinijski prijevoz putnika (član 19. stav 4.);
- 6.o obrascu putnog lista za obavljanje međunarodnog vanlinijskog prijevoza putnika (član 20. stav 2.);
- 7.o načinu i postupku usklađivanja i registriranja redova vožnje međuentitetskog linijskog prijevoza putnika (član 21. stav 4.);
- 8.o istjecanju natpisa sa naznakom početne i završne stanice (član 22. stav 4.);

9.o obrascu putnog lista za obavljanje međuentitetskog vanlinijskog prijevoza putnika (član 25.);

10.o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za međunarodni vanlinijski prijevoz tereta (član 28. stav 3.);

11.o uvjetima za obavljanje vangabaritnog prijevoza tereta (član 33. stav 4.).

Bližim propisima iz stava 1., može se predvidjeti prenošenje određenih poslova nadležnog ministarstva na druge institucije i privredne asocijacije.

PREČIŠĆENI TEKST
(neslužbena verzija)

ZAKON O MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03) i odredbe Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu (utvrđen na 71. sjednici Vijeća ministara Bosne i Hercegovine održanoj 31. 08. 2016. godine)

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuju se način i uvjeti obavljanja prijevoza putnika i tereta vozilima u međunarodnom cestovnomk prijevozu (u daljem tekstu: međunarodni prijevoz) i međuentitetskom cestovnom prijevozu (u daljem tekstu: međuentitetski prijevoz), poslovi vangabaritnog prijevoza tereta, inspeksijskog nadzora, carinske kontrole i obaveze plaćanja naknade za korištenje cesta.

Član 2.

Međunarodni prijevoz može se obavljati kao prijevoz putnika i tereta u dovozu iz druge zemlje u Bosnu i Hercegovinu, u odvozu iz Bosne i Hercegovine za drugu zemlju ili u tranzitu preko teritorije Bosne i Hercegovine.

Međunarodni i međuentitetski prijevoz putnika i tereta obavlja se kao linijski ili vanlinijski prijevoz.

Međunarodni linijski prijevoz obavljaju pravna i fizička lica na osnovu međunarodnog ugovora, na kooperantskoj osnovi, uz uvažavanje principa reciprociteta.
Međunarodni vanlinijski prijevoz tereta i putnika obavlja se na principima liberaliziranja, a linijski prijevoz putnika na načelima selektivnog pristupa prometnom tržištu.

Član 3.

Međuentitetski prijevoz mogu obavljati pravna i fizička lica koja posjeduju licencu.

Član 4.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju slijedeća značenja:

1. "cjenovnik" je dokument, izdat od strane prijevoznika, kojim se utvrđuju cijene usluga prijevoza i ostale usluge prijevoznika;
2. "domaće vozilo" je motorno ili priključno vozilo registrirano u Bosni i Hercegovini;

3. **"domaći prijevoznik"** je pravno ili fizičko lice sa sjedištem odnosno prebivalištem na teritoriji Bosne i Hercegovine;

4. **"dozvola"** je dokument, izdat od strane nadležnog organa predviđenog ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na osnovu koga se prijevozniku dozvoljava obavljanje međunarodnog prijevoza;

5. **"kabotaža"** je prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine;

6. **"javni prijevoz"** je prijevoz koji je, za naknadu, uz jednake uvjete dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga;

7. **"karta za prijevoz"** je dokument, izdat od strane prijevoznika korisniku prijevoza, kojim se potvrđuje da je korisnik prijevoza platio prijevozniku odgovarajući iznos za uslugu prijevoza i time stekao pravo na korištenje prijevoza;

„8. **„licenca“** je odobrenje koje se izdaje prijevozniku za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza putnika ili tereta;

9. **"linija"** je relacija ili skup relacija odvijanja prijevoza u cestovnom saobraćaju, od početne do završne stanice, odnosno stajališta, na kojoj se prijevoze putnici ili teret po registriranom i objavljenom redu vožnje sa jednim ili više polazaka;

10. **"linijski prijevoz"** je prijevoz putnika i tereta koji se obavlja na određenim linijama po unaprijed utvrđenoj skici ceste, redu vožnje, utvrđenoj i objavljenoj cijeni i drugim uvjetima prijevoza;

11. **"međunarodni prijevoz"** je svaki cestovni prijevoz koji obuhvata prelaženje najmanje jedne državne granice;

12. **"međunarodni linijski prijevoz"** je redovni prijevoz putnika ili tereta na međunarodnoj liniji, sa ili bez usputnog ulaska ili izlaska putnika odnosno ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;

13. **"međunarodni vanlinijski prijevoz"** je povremeni međunarodni prijevoz putnika ili tereta za koje se relacija i drugi uvjeti utvrđuju posebno za svaki prijevoz;

14. **"međunarodni ugovor"** je svaki međunarodni multilateralni ili bilateralni sporazum, protokol, odnosno razmjena nota, kojima se uređuje međunarodni prijevoz, a koji obavezuju Bosnu i Hercegovinu;

15. **"međuentitetski prijevoz"** je svaki cestovni prijevoz između entiteta Bosne i Hercegovine, kao i prijevoz između entiteta Bosne i Hercegovine i Brčko distrikta;

16. **"međuentitetski linijski prijevoz"** je redovni prijevoz putnika ili tereta na međuentitetskoj liniji, sa ili bez usputnog ulaska ili izlaska putnika odnosno ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;

17. **"međuentitetski vanlinijski prijevoz"** je povremeni međuentitetski prijevoz putnika ili tereta za koje se relacija i drugi uvjeti utvrđuju posebno za svaki prijevoz;
18. **"prijevoz iz, odnosno za treće zemlje"** je prijevoz putnika ili tereta koji obavlja prijevoznik koji nema sjedište odnosno prebivalište u zemlji u kojoj započinje, odnosno završava prijevoz;"
19. **"prijevoznik"** u međunarodnom prijevozu je pravno ili fizičko lice registrirano za međunarodni prijevoz putnika i tereta;
20. **"prijevoznik"** u međuentitetskom prijevozu znači pravno ili fizičko lice koje obavlja međuentitetski prijevoz putnika ili tereta;
21. **"putnik"** je lice koje se prijevozi, osim vozača i članova posade vozila;
22. **"red vožnje"** je akt kojim se utvrđuje naziv prijevoznika, vrsta prijevoza, relacija na kojoj se obavlja linijski prijevoz, redoslijed stanica i njihova udaljenost od početne stanice, vrijeme polaska i dolaska za svaku stanicu, period održavanja linije, učestalost održavanja linije i rok važenja reda vožnje;
23. **"relacija"** je dio linije kojom saobraćaju vozila u prijevozu putnika i tereta između dva mjesta na kojima se vrši ulazak i izlazak putnika, odnosno utovar ili istovar tereta;
24. **"teret"** je zajednički naziv za stvari koje se prijevoze teretnim motornim vozilom ili skupom vozila;
25. **"skica ceste"** je grafički prikaz linije;
26. **"autobuska stanica"** je objekat namijenjen prijemu i otpremi autobusa, prihvatu, zadržavanju i otpremu putnika, prodaju karata, davanje informacija i drugih usluga;
27. **"strani prijevoznik"** je prijevoznik sa sjedištem odnosno prebivalištem u inozemstvu koji obavlja međunarodni prijevoz;
28. **"strano vozilo"** je motorno ili priključno vozilo registrirano u inozemstvu;
29. **"taksa"** je propisan iznos naknade za određenu uslugu;
30. **"tranzit"** je međunarodni prijevoz putnika ili tereta preko teritorije Bosne i Hercegovine, bez ulaska ili izlaska putnika, ukrcavanja ili iskrcavanja tereta;
31. **"vangabaritni prijevoz"** je prijevoz kod kojeg vozilo sa ukrcanim teretom premašuje propisane limite u pogledu težine ili dimenzija ili osovinskog opterećenja vozila;
32. **"vozač"** je lice kvalificirano za upravljanje vozilom;
33. **"vozilo"** je motorno ili priključno vozilo kojim se obavlja cestovni prijevoz;
34. **"izvod licence"** je odobrenje za vozilo kojim se obavlja međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz putnika ili tereta;

35. "kvalifikaciona kartica vozača" je isprava kojom se dokazuje da vozač ispunjava propisane uvjete za obavljanje međunarodnog prijevoza;

36. „prijevoz osoba u nekomercijalne svrhe“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju su registrirani, i to.

- 1) zdravstvene ustanove u prijevozu bolesnika i zdravstvenih radnika,
- 2) kulturna, prosvjetna, sportska društva i druge ustanove u vršenju prijevoza učenika, studenata, nastavnog osoblja, štićenika, odnosno članova društava,
- 3) poduzeća, ustanove i druga pravna lica u vršenju prijevoza na odmor i rekreaciju svojih zaposlenih radnika i njihovih porodica, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica i
- 4) poduzeća, ustanove i druga pravna lica koja prijevoze svoje zaposlene radnike na posao i sa posla bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica;

37. „prijevoz tereta u nekomercijalne svrhe“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju su registrirani pri čemu je takav prijevoz samo pomoćna djelatnost unutar djelatnosti poduzeća, a:

- 1) prijevoznik je istovremeno i korisnik usluga prijevoza ili jedna ugovorna strana na posebnom ugovoru, tovarnom listu ili otpremnici,
- 2) teret koji se prijevozi je vlasništvo poduzeća, odnosno poduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo,
- 3) motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu sa ugovorenom obavezom, zaposlenici poduzeća ili osoblje koje je poduzeću stavljeno na raspolaganje;
- 4) vozila koja prijevoze teret su u vlasništvu poduzeća ili prijevoznik istim raspolaže na osnovu ugovora o lizingu.

38. „upravitelj prijevoza“ je fizičko lice koje je stručno osposobljeno da upravlja prijevoznom djelatnošću kod prijevoznika.

Član 5.

Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje određene vrste prijevoza.

Licenca se izdaje za slijedeće vrste prijevoza:

1. međunarodni prijevoz putnika i
2. međunarodni prijevoz tereta.

Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovog člana (u daljem tekstu: licenca) izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete u pogledu:

1. poslovnog nastana,
2. dobrog ugleda,
3. finansijske sposobnosti,
4. stručne osposobljenosti i
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uvjeta, na period važenja od deset godina od dana izdavanja. Licenca se izdaje na ime prijevoznika i nije prijenosiva. Izdata licenca se pohranjuje kod prijevoznika.

Prijevozniku se izdaje i odgovarajući broj izvoda licence, čiji broj odgovara broju vozila kojima imalac licence raspolaže ili na osnovu svojeg prava vlasništva ili na osnovu ugovora o najmu ili ugovora o lizingu. Izvod licence mora se nalaziti u vozilu.

U slučaju grupe vozila, izvod licence mora se nalaziti u motornom vozilu i vrijedi za grupu vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana na ime imaoaca licence.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta, koji su navedeni u licenci s danom dostave licence.

Licenca nije potrebna za obavljanje prijevoza putnika i tereta u nekomercijalne svrhe.

Licenca važi i za obavljanje odgovarajućeg međuentitetskog prijevoza.

U slučaju prestanka ispunjavanja jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, nadležno ministarstvo donosi rješenje kojim određuje rok, ne duži od tri mjeseca, u kojem prijevoznik može dokazati ispunjavanje uvjeta, te ukoliko se nedostaci ne otklone donosi rješenje o oduzimanju licence.

Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.

Prijevoznik je obavezan, u roku od 10 dana, obavjestiti nadležno ministarstvo o bilo kojoj promjeni vezanoj za uvjete iz stava 3. ovog člana.

Član 5a.

Prijevoznik ispunjava uvjete u pogledu poslovnog nastana, ukoliko ima sjedište ili prebivalište u Bosni i Hercegovini, te prostorije u kojima čuva svoju poslovnu, računovodstvenu, kadrovsku dokumentaciju, kao i dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora, te druge propisane dokumente koji moraju biti dostupni nadležnom organu, što dokazuje odgovarajućim dokumentima i izjavom.

Dobar ugled se dokazuje izvodom iz krivične evidencije, ne starijim od tri mjeseca od dana izdavanja na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije, a smatrat će se da dobar ugled nema:

1. prijevoznik koji je pravosnažno osuđen zbog krivičnog djela protiv prava iz radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti ljudi i imovine, sigurnosti saobraćaja, imovine, privrede, službene dužnosti te zbog krivičnog djela falsifikovanja; i

Za izdatu dozvolu prijevoznik plaća taksu čija se visina utvrđuje zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Član 7.

Strani prijevoznik ne može obavljati kabotažu na teritoriji Bosne i Hercegovine, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, strani prijevoznik može obavljati kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Član 8.

Pri obavljanju međunarodnog cestovnog prijevoza od strane domaćeg prijevoznika, vozač treba da posjeduje izvod licence, dozvolu za obavljanje odgovarajuće vrste prijevoza, kvalifikacionu karticu, te druge isprave propisane međunarodnim ugovorima.

Pri obavljanju međuentitetskog cestovnog prijevoza, vozač treba da posjeduje isprave propisane ovim Zakonom i podzakonskim propisima, te propisima entiteta i Distrikta Brčko, prema mjestu registracije prijevoznika.

Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom saobraćaju, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije propisano, vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

1. ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
2. potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
3. međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.

Član 9.

Domaći prijevoznik koji posjeduje dozvolu za obavljanje prijevoza putnika ne može angažirati fizičko ili pravno lice, imaoća motornog vozila, da u njegovo ime, uz naknadu obavlja prijevoz putnika, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Ako je dozvoljeno međunarodnim ugovorom, angažirani domaći prijevoznik, za obavljanje prijevoza na način iz stava 1., obavezan je ispunjavati uvjete iz člana 5. stav 1.

Bliže odredbe o uvjetima i načinu odobravanja obavljanja prijevoza na način predviđen u stavu 2., pravilnikom propisuje ministar.

2. odgovorno lice prijevoznika i upravitelj prijevoza:

- a) kojem je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
- b) koje je osuđeno za druga krivična djela na kaznu zatvora duže od godinu dana.

Prijevoznik, u smislu ovog Zakona, ima finansijsku sposobnost ukoliko ima na raspolaganju kapital u ukupnom iznosu od najmanje 9.000,00 EUR za prvo, te 5.000,00 EUR za svako slijedeće motorno vozilo, u protuvrijednosti KM po kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan podnošenja zahtjeva, te da nema dospjelih a neizmirenih obaveza više od tri mjeseca prema nadležnim poreznim upravama za direktno i indirektno oporezivanje.

Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenu stručno osposobljenu osobu, odgovornu za prijevoz. Prijevoznik mora imati stručno osposobljene vozače koji posjeduju kvalifikacionu karticu vozača.

Kvalifikaciona kartica izdaje se licu koje ispunjava uvjete utvrđene propisima o sigurnosti saobraćaja na cestama i koje:

- 1. ima najmanje treći stepen obrazovanja saobraćajne struke – vozač motornih vozila, ili
- 2. četvrti stepen obrazovanja saobraćajne struke cestovnog smjera ili
- 3. je do 1992. godine steklo kvalifikaciju vozača motornog vozila, ili
- 4. ima potvrdu o početnoj stručnoj osposobljenosti vozača.

Kvalifikaciona kartica izdaje se sa rokom važenja od pet godina.

Vozač kome je izdata kvalifikaciona kartica dužan je pristupiti periodičnom osposobljavanju najmanje jednom u svakih pet godina.

Bliže odredbe o ispunjavanju uvjeta za izdavanje licence, izvoda licence i kvalifikacione kartice, stručnom osposobljavanju upravitelja prijevoza, početnom i periodičnom stručnom osposobljavanju vozača, uvjetima koje trebaju ispunjavati organizacije koje provode stručno osposobljavanje upravitelja prijevoza i vozača, uvjetima za davanje u najam vozila drugom prijevozniku i vođenju evidencija o izdatim licencama, pravilnikom propisuje ministar nadležnog ministarstva.

Za vođenje postupka izdavanja i izradu licence i/ili izvoda licence prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, a za vođenje postupka izdavanja i izrade kvalifikacione kartice vozača podnosilac zahtjeva je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Član 6.

Strani prijevoznik može obavljati prijevoz na teritoriji Bosne i Hercegovine, samo na osnovu dozvole za prijevoz koju izdaje nadležno ministarstvo, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Zahtjev za izdavanje dozvole strani prijevoznik dostavlja nadležnom ministarstvu, putem nadležnog organa svoje zemlje.

II-PRIJEVOZ PUTNIKA

1. Međunarodni prijevoz putnika

1.1. Međunarodni linijski prijevoz putnika

Član 10.

Međunarodni linijski prijevoz putnika između Bosne i Hercegovine i drugih zemalja i tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorije Bosne i Hercegovine obavlja se u skladu sa zakonom i uvjetima utvrđenim međunarodnim ugovorima.

Prijevoz putnika iz stava 1. na teritoriji Bosne i Hercegovine obavlja se na osnovu dozvole.

Dozvole za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika izdaje nadležno ministarstvo, na zahtjev zainteresiranog prijevoznika.

Dozvola se izdaje s rokom važenja do pet godina, nije prijenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdata, ukoliko međunarodnim sporazumom nije drugačije propisano.

Dozvola sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole, započeti sa obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.

Zahtjev iz stava 3. podnosi se nadležnom ministarstvu i uz zahtjev se prilaže:

1. usklađen red vožnje;
2. cjenovnik;
3. skica ceste;
4. ugovor o kooperaciji
5. i drugi prilozi propisani zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Član 11.

Prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti sa međunarodnim ugovorom.

Prilikom obavljanja prijevoza, u svakom vozilu mora se nalaziti original dozvole sa priložima.

Vožnja praznim vozilom ne smatra se prijevozom.

Prilikom obavljanja međunarodnog prijevoza putnika domaći prijevoznik ne može obavljati istovremeno i unutrašnji prijevoz putnika.

Član 12.

Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju karata za prijevoz na prodajnom mjestu autobuske stanice.

Prijevoznik može ponuditi prodaju ili prodavati karte na drugim posebno organiziranim prodajnim mjestima (turističke agencije, poslovnice i sl.), a izuzetno, u autobusu, prije početka vožnje, ako ne postoji prodajno mjesto.

Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

U mjestima u kojima nema kategorizirane autobuske stanice, prihvat i otprema putnika može da se obavlja i na autobuskim stajalištima koja su u tu svrhu izgrađena i označena, a registrirana su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobuskih stanica, odnosno autobuskih stajališta koja su određena redom vožnje, osim u slučaju potrebe pravljenja pauza za vozača u skladu sa važećim zakonodavstvom.

U pogledu pružanja i korištenja usluga autobuske stanice primjenjuju se odredbe zakona o cestovnom prijevozu entiteta i Distrikta Brčko i propisa donijetih na osnovu tih zakona.

Član 13.

Pri obavljanju međunarodnog linijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti original dozvole izdate u skladu sa članom 10., red vožnje, cjenovnik i skica ceste, ovjereni od nadležnog ministarstva i originali dozvola drugih država preko čijih se teritorija obavlja prijevoz.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu sa ovim Zakonom, izdatom dozvolom, voznim redom, cjenovnikom i općim uvjetima prijevoza, izdati voznu kartu putniku kao dokaz o plaćenju naknade za prijevoz, brinuti za red, sigurnost i redovnost obavljanja prijevoza.

Postupak usklađivanja voznih redova provodi nadležno ministarstvo, za redove vožnje koji nisu upisani u Registar međunarodnih redova vožnje kao i registrirane redove vožnje, a za koje je prijevoznik podnio zahtjev za izmjenu u pogledu vremena odlaska iz početne stanice u odlasku iz Bosne i Hercegovine i/ili vremena odlaska sa usputnih stanica u Bosni i Hercegovini, režima održavanja i uvođenja novih stanica.

Za vođenje postupka usklađivanja voznih redova prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Bliže odredbe o postupku usklađivanja i registracije redova vožnje, načinu i postupku izdavanja dozvole, obrascu dozvole i sl. pravilnikom propisuje ministar.

Član 14.

Na vozilu kojim se obavlja međunarodni linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne autobuske stanice.

Član 15.

Prijevoznik je dužan po pribavljanju svih potrebnih dozvola, najmanje 15 dana prije početka obavljanja prijevoza na odobrenoj liniji, u mjestu početka i završetka prijevoza, i na svim stanicama navedenim u redu vožnje na teritoriji Bosne i Hercegovine objaviti početak prijevoza.

Prijevoznik je dužan odmah obavijestiti o odobrenoj promjeni reda vožnje, stanica, neobavljanja prijevoza ili bilo kojoj drugoj promjeni vezano za odobrenu liniju, u vrijeme važenja dozvole.

Član 16.

Za vrijeme važenja dozvole iz člana 10., prijevoz putnika se može privremeno obustaviti kad nastanu i dok traju okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).

Obustavu prijevoza iz stava 1. prijevoznik je dužan prijaviti nadležnom ministarstvu, odmah po nastanku okolnosti koje su tu obustavu izazvale.

Član 17.

Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi nadležno ministarstvo u slijedećim slučajevima:

1. prestankom važenja licence,
2. ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovu kojih je dobio dozvolu,
3. na zahtjev prijevoznika,
4. ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
5. ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopno više od pet polazaka, ili više od 10 polazaka u toku godine.

Ako u roku važenja dozvole prijevoznik iz opravdanih razloga ne može obavljati prijevoz, u periodu dužem od tri dana ili 2 uzastopne vožnje, dužan je ministarstvu podnijeti zahtjev za privremeni prekid ili trajnu obustavu.

Prijevoz se može privremeno prekinuti, u slučaju iz stava 2., na rok do šest (6) mjeseci, kad nadležno ministarstvo izda pisano rješenje.

Po isteku roka iz stava 3., ukoliko prijevoznik ne nastavi obavljanje prijevoza, nadležno ministarstvo donosi rješenje o prestanku važenja dozvole za obavljanje prijevoza.

1.2. Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika

Član 18.

Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika se obavlja, u skladu sa međunarodnim ugovorom, u bilateralnom i u tranzitnom prijevozu kao:

1. "Naizmjenični prijevoz" kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane grupe putnika prijevoze sa istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka grupa koja je obavila putovanje u polasku, vratit će se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

Polazno odnosno odredišno mjesto, označavat će mjesta gdje vožnja počinje odnosno završava, zajedno sa mjestima u promjeru od 50km.

Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan putnik se ne smije uzimati ili ostavljati tokom putovanja.

Prva povratna i posljednja vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji, obavlja se praznim vozilom.

Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja ako se, uz odobrenje nadležnog tijela, putnici vraćaju sa drugom grupom ili prijevoznikom, usput uzimaju ili ostavljaju ili prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim vozilom.

2. Povremeni prijevoz koji može biti:

a) kružna vožnja "zatvorenih vrata", tj. vožnja koja se obavlja istim vozilom koje tokom cijelog putovanja prijevozi istu grupu i vraća je na polazno mjesto. Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

b) vožnja koja se obavlja sa putnicima pri polaznoj vožnji, te praznim vozilom pri povratnoj vožnji.

Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

c) vožnja pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu, uz zadovoljenje jednog od slijedećih uvjeta:

c1 - da grupa nije sastavljena od putnika, sa teritorije države u kojoj je prijevoznik osnovan, ili države u kojoj se putnici primaju i da je ista unaprijed formirana na osnovu ugovora o prijevozu sastavljenog prije njihovog dolaska na teritoriju države gdje se preuzimaju. Putnici se prijevoze na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c2 - putnike je isti prijevoznik, prijevozom navedenim pod b), prethodno dovezao na teritoriju države, odakle će ponovo biti preuzeti i prevezeni na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c3 - putnici su pozvani doputovati na teritoriju druge države, pri čemu troškove prijevoza snosi onaj ko ih je pozvao. Ti putnici moraju činiti jedinstvenu grupu koja nije sastavljena isključivo radi tog putovanja, a koja se prijevozi na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan.

3. Ostali prijevozi koji se odnose na prijevoz putnika oštećenog vozila ili na zamjenu vozila u kvaru, kao i drugi prijevozi koji ne ulaze u kategoriju naizmjeničnog ili povremenog prijevoza.“.

Član 19.

Prijevozi iz člana 18. obavljaju se bez dozvole, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Ako se prijevozi iz člana 18., u skladu sa međunarodnim ugovorom, obavljaju uz dozvolu, original dozvole, ovjeren od strane nadležnog carinskog organa, mora se nalaziti u stranom vozilu, dok se ono nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine, a domaći prijevoznik obavezan je posjedovati dozvolu zemlje u kojoj je odredište putovanja i na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Dozvole iz stava 2. izdaje nadležno ministarstvo ili drugi organ koji ono ovlasti.

Bliže odredbe o kriterijima i načinu izdavanja strane dozvole za vanlinijski prijevoz putnika domaćim prijevoznicima, pravilnikom propisuje ministar.

Član 20.

Pri obavljanju vanlinijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti uredno popunjen putni list sa spiskom putnika koji se prijevoze, ovjeren od strane domaćeg odnosno stranog prijevoznika, kao i od nadležnog organa za kontrolu na graničnom prijelazu, prilikom ulaska u Bosnu i Hercegovinu i izlaska iz Bosne i Hercegovine.

Ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno, domaći prijevoznik izdaje i vodi putni list na obrascu i na način koji pravilnikom propisuje ministar, a strani prijevoznik, na obrascu i na način koji je uređen zakonodavstvom njegove države.

Stranom prijevozniku koji ne posjeduje uredno popunjen putni list sa spiskom putnika na graničnom prijelazu ne dozvoljava se ulazak na teritoriju Bosne i Hercegovine, a domaćem prijevozniku izlazak iz Bosne i Hercegovine.

1. Međuentitetski prijevoz putnika

2.1. Međuentitetski linijski prijevoz putnika

Član 21.

Međuentitetski linijski prijevoz putnika obavlja se prema redu vožnje koji, na zahtjev prijevoznika, odobrava nadležno ministarstvo.

Zahtjev iz stava 1. podnosi se nadležnom ministarstvu i uz zahtjev se prilaže:

1. usklađen red vožnje;
2. cjenovnik;
3. skica ceste;
4. i drugi prilozi propisani zakonom, međunarodnim ugovorom i drugim propisima.

Prijevoznik je obavezan obavljati međuentitetski linijski prijevoz putnika u periodu važenja registriranog i ovjerenog reda vožnje.

Nadležno ministarstvo donosi rješenje o registraciji i obavljanju prijevoza na međuentitetskoj liniji.

Prijevoznik zahtjev za izdavanje rješenja za registraciju međuentitetskog reda vožnje podnosi nadležnom ministarstvu.

Smatrat će se da je međuentitetski red vožnje usklađen, ako je red vožnje usklađen u entitetu, odnosno Distriktu Brčko, za dio teritorije na redu vožnje koji prolazi kroz entitet, odnosno Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.

Bliže odredbe o postupku usklađivanja i registracije redova vožnje pravilnikom propisuje ministar.

Član 22.

Pri obavljanju međuentitetskog linijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti original rješenja koje je doneseno u skladu sa stavom 4. člana 21., ovjereni red vožnje i skica ceste, koje izdaje i ovjerava nadležno ministarstvo.

Prijevoznik kojem je izdato rješenje o registraciji i obavljanju prijevoza na međuentitetskoj liniji, dužan je obavljati taj prijevoz u skladu sa izdatim rješenjem.

Na vozilu kojim se obavlja međuentitetski linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne autobuske stanice ili autobuskog stajališta.

Bliže odredbe o načinu istjecanja natpisa iz stava 3., pravilnikom propisuje ministar.

Član 23.

Za vrijeme važenja odobrenog reda vožnje međuentitetske linije prijevoz se može privremeno obustaviti kad nastanu i dok traju okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).

Obustavu prijevoza iz stava 1. prijevoznik je dužan prijaviti nadležnom ministarstvu odmah po nastanku okolnosti koje su tu obustavu izazvale.

Član 24.

Ako se utvrdi da prijevoznik ne obavlja prijevoz ili neki od polazaka na odobrenoj liniji u periodu dužem od tri dana ili 2 uzastopne vožnje, nadležno ministarstvo izriče opomenu, a u ponovljenom slučaju donosi rješenje o poništenju odobrenog reda vožnje u cjelini ili za polaske koje nije održavao.

Ako u roku važenja odobrenog reda vožnje prijevoznik iz opravdanih razloga ne može obavljati prijevoz u periodu dužem od tri dana ili 2 uzastopne vožnje, dužan je nadležnom ministarstvu podnijeti zahtjev za privremeni prekid ili trajnu obustavu.

Prijevoz se može privremeno prekinuti, u slučaju iz stava 2., na rok do šest (6) mjeseci, kad nadležno ministarstvo izda pisano rješenje.

Po isteku roka iz stava 3., ukoliko prijevoznik ne nastavi obavljanje prijevoza, nadležno ministarstvo donosi rješenje o prestanku važenja rješenja za obavljanje prijevoza.

2.2. Međuentitetski vanlinijski prijevoz putnika

Član 25.

Međuentitetski vanlinijski prijevoz putnika obavlja se bez dozvole.

Pri obavljanju vanlinijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti uredno popunjen putni list sa spiskom putnika koji se prijevoze, ovjeren od strane domaćeg prijevoznika.

Sadržaj, oblik i način popunjavanja putnog lista iz stava 2., uređen je propisima ministarstava entiteta odnosno Brčko distrikta.

III-PRIJEVOZ TERETA

1. Međunarodni prijevoz tereta

1.1. Međunarodni linijski prijevoz tereta

Član 26.

Međunarodni linijski prijevoz tereta obavlja se u skladu sa zakonom i međunarodnim ugovorima, kao bilateralni i tranzitni prijevoz.

Međunarodni linijski prijevoz tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine obavlja se na osnovu dozvola za međunarodni linijski prijevoz tereta koju izdaje nadležno ministarstvo.

Dozvola izdata u skladu sa stavom 2. mora se, svo vrijeme obavljanja prijevoza nalaziti u teretnom vozilu domaćeg ili stranog prijevoznika.

Prijevoznik kome je izdata dozvola za međunarodni linijski prijevoz tereta obavezan je taj prijevoz obavljati u skladu sa uvjetima iz dozvole, redom vožnje i uvjetima utvrđenim međunarodnim ugovorom.

1.2. Međunarodni vanlinijski prijevoz tereta

Član 27.

Za obavljanje međunarodnog vanlinijskog prijevoza tereta domaći prijevoznik je dužan pribaviti dozvolu za obavljanje međunarodnog prijevoza tereta, koju izdaje nadležno ministarstvo, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Član 28.

Dozvole za prijevoz tereta koje nadležnom ministarstvu dostave nadležni organi drugih država i Konferencija evropskih ministara prometa (CEMT), domaćim prijevoznicima izdaje nadležno ministarstvo.

Ukupan broj (kontingent) dozvola za prijevoz tereta između Bosne i Hercegovine i drugih zemalja, dozvole za tranzit tereta i dozvole za prijevoz tereta u treće zemlje i iz trećih zemalja, kao i rok važenja pojedinih dozvola utvrđuje nadležno ministarstvo.

Kada se prijevoz tereta obavlja kombinacijom vozila, dozvolu izdaje nadležno ministarstvo zemlje registracije vučnog vozila. Ova dozvola istovremeno važi i za prikolicu ili poluprikolicu, bez obzira gdje su registrirane.

Bliže odredbe o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za prijevoz tereta domaćim prijevoznicima, pravilnikom propisuje ministar.

Član 29.

Strani prijevoznik obavlja međunarodni vanlinijski prijevoz tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu dozvole koju izdaje nadležno ministarstvo, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Original dozvole za prijevoz tereta iz stava 1. mora se nalaziti u stranom vozilu, dok se ono nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Član 30.

Izuzetno od odredaba iz čl. 27. i 29., pod uvjetima reciprociteta, dozvola za prijevoz nije potrebna za:

1. prijevoz vozilima čija ukupna težina, uključujući prikolice, nije veća od 6 tona, ili ako dozvoljeni korisni teret, uključujući prikolice, nije veći od 3,5 tone;
2. prijevoz oštećenih vozila i ulaz vozila za pomoć na cesti;
3. prijevoz selidbenih stvari u posebno opremljenim i isključivo za takve prijevoze namijenjenim prijevoznim sredstvima;
4. prijevoz posmrtnih ostataka;
5. prijevoz poštanskih pošiljaka;
6. prijevoz eksponata za sajmove i izložbe, uključujući i arheološke predmete;
7. prijevoz sprava, opreme ili životinja za pozorišne, muzičke, filmske, sportske ili cirkuske priredbe, kao i za radio, filmska i televizijska snimanja;

8. prijevoz pčela i ribljeg mlada;
9. prijevoz cvijeća, ukrasnog bilja i biljnih sadnica;
10. prijevoz stvari koje su poslate kao humanitarna i druga pomoć, u slučaju prirodnih i drugih katastrofa;
11. prijevoz stvari na aerodrom i sa aerodroma u slučaju havarije ili druge avionske nezgode;
12. prijevoz priključnim vozilom u skupu vozila koji čine motorno vozilo domaćeg prijevoznika i strano priključno vozilo;
13. ulazak praznih vozila, s kojima se zamjenjuju vozila u kvaru i preuzimaju za prijevoz tereta iz vozila u kvaru.

Međunarodnim ugovorom mogu se odrediti i druge vrste prijevoza za koje nije potrebna dozvola.

Izuzeci iz stava 1. tač. 6. i 7. važe samo, ako se prevezeni tereta vraća u državu porijekla.

Za prijevoz iz stava 1. posada vozila mora imati isprave i drugu dokumentaciju iz kojih se nesumnjivo može utvrditi da je u pitanju taj prijevoz.

Član 31.

Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta iz Bosne i Hercegovine za treću zemlju i obratno, ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom i ako za to dobije dozvolu nadležnog ministarstva.

2. Međuentitetski prijevoz tereta

Član 32.

Međuentitetski prijevoz tereta obavlja se slobodno, bez odobrenja.

3. Vangabaritni prijevoz tereta

Član 33.

Strano vozilo koje ne ispunjava propisane uvjete u pogledu ukupne mase, dozvoljenih dimenzija vozila ili vozila zajedno sa teretom na njemu, odnosno dozvoljenog osovinskog opterećenja (u daljem tekstu: vangabaritni prijevoz) može obavljati prijevoz cestama u Bosni i Hercegovini ako je izdata dozvola za vangabaritni prijevoz.

Zahtjev za dobijanje dozvole iz stava 1. strani prijevoznik, putem nadležnog ministarstva, podnosi nadležnim ministarstvima entiteta odnosno Brčko distrikta.

Privremena zabrana iz stava 1. izriče se u trajanju od tri (3) do dvanaest (12) mjeseci, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Rješenje o oduzimanju dozvole i o privremenoj zabrani pristupa na teritoriji Bosne i Hercegovine stranom prijevozniku donosi nadležno ministarstvo, a izvršavaju nadležni inspekcijски i carinski organi na graničnom prijelazu ili na drugom mjestu gdje se obavlja inspekcijски ili carinski nadzor.

VI-INSPEKCIJSKI NADZOR I OVLAŠTENJE NADLEŽNIH ORGANA

Član 38.

Nadzor nad provođenjem ovog Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz, obavlja nadležno ministarstvo.

Inspekcijски nadzor nad provođenjem ovog Zakona i drugih propisa kojima se uređuje međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz, pored organa iz stava 1. ovog člana vrše i nadležni inspekcijски organi entiteta i Distrikta Brčko, te u skladu sa svojim nadležnostima, i carinska tijela, u carinskim ispostavama i granična policija, na graničnim prijelazima.

Prijevoznik je dužan nadležnim organima iz st. 1. i 2. ovog člana omogućiti uvid u dokumentaciju i vršenje radnji za koji je isti ovlašten.

Član 38a.

U vršenju nadzora u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, nadležni organi iz člana 38. ovog Zakona su ovlašteni preduzimati radnje i izricati mjere u skladu sa ovlaštenjima koja proizilaze iz ovog Zakona, drugih zakona kojima je propisana njihova nadležnost, entitetskih inspekcijских propisa i inspekcijских propisa Distrikta Brčko.

Kontrole prijevoznika kojima je dodijeljena licenca moraju obuhvatiti najmanje 20% ukupnog broja prijevoznika koji posjeduju važeće licence tokom jedne kalendarske godine.

Žalba na rješenje inspektora iz stava 1. ovog člana ne odlaže izvršenje rješenja.

Žalba na rješenje inspektora izjavljuje se nadležnom ministarstvu.

Član 39.

Ako organi nadzora iz člana 38. utvrde da prijevoznik u vozilu nema potrebnu dozvolu i odgovarajuću dokumentaciju neće mu dozvoliti dalje obavljanje prijevoza i isključiće ga iz saobraćaja do okončanja postupka.

Uz dozvolu za vangabaritni prijevoz, prijevoznik mora imati i dozvolu za vanlinijski prijevoz tereta, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

IV-NAKNADA ZA CESTE

Član 34.

Za strano vozilo koje koristi ceste u Bosni i Hercegovini plaća se naknada za ceste, izuzev za prijevoze koji su međunarodnim ugovorom ili drugim propisima oslobođeni plaćanja naknada.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće ministara) donosi odluku o visini, načinu plaćanja naknade za ceste i načinu raspodjele tih prihoda, u saradnji sa vladama entiteta.

Član 35.

Naknadu za ceste iz člana 34. ovog Zakona naplaćuju kontrolni organi na graničnom prijelazu ili na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, od kojeg strano vozilo počinje da koristi ceste Bosne i Hercegovine.

V-ODUZIMANJE I STAVLJANJE VAN SNAGE DOZVOLE ZA PRIJEVOZ

Član 36.

Nadležno ministarstvo donosi rješenje o oduzimanju ili stavljanju van snage dozvole iz člana 10. stav 2., člana 13. stav 1., člana 26. stav 2. i člana 27., izdate domaćem ili stranom prijevozniku, odnosno dozvole iz člana 9. stav 1. izdate stranom prijevozniku, ako prijevoznik, i pored prethodnog upozorenja, ne obavlja prijevoz u skladu sa zakonom ili međunarodnim ugovorom.

Ako prijevoznik obavlja prijevoz putnika ili tereta suprotno odredbama ovog Zakona nadležno ministarstvo može izdati prethodno upozorenje.

Nadležno ministarstvo donosi rješenje iz stava 2. i u slučaju ako je domaćem prijevozniku doneseno rješenje o prestanku važenja licence izdate na osnovu člana 5. stav 1. ovog Zakona. Dozvola iz člana 10. stav 2. i člana 26. stav 2. izdata stranom prijevozniku, može se staviti van snage pod uvjetom iz stava 1, kao i ako nadležni organ države u kojoj je prijevoznik registriran odbije da izda odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

Odredbe st.3. i 4. neće se primijeniti prema stranom prijevozniku ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Član 37.

Nadležno ministarstvo donosi rješenje o privremenoj zabrani pristupa na teritoriji Bosne i Hercegovine vozilima stranog prijevoznika koji, i pored prethodnog upozorenja, ne obavlja prijevoz putnika odnosno tereta u skladu sa odredbama ovog Zakona ili međunarodnog ugovora.

Ako organi nadzora iz člana 38. ovog Zakona ustanove da se vozilom obavlja prijevoz koji po svojim karakteristikama ima sve odlike javnog prijevoza (prijevoz se obavlja istim ili sličnim itinerarom, preko graničnog prijelaza više puta u toku mjeseca sa najmanje jednim prelaskom granice u sedmici u odlasku ili dolasku, istim vozilom sa putnicima koji se ne mogu dovesti u vezu sa prijevozom u nekomercijalne svrhe građana-vozača ili vlasnika vozila), a ako vozač u vozilu ne posjeduje odgovarajuće odobrenje za tu vrstu prijevoza, dužni su postupiti u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Obavljanje javnog prijevoza pravnim ili fizičkim licima i građanima bez posjedovanja odgovarajuće dozvole ili odobrenja nije dozvoljeno, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

U skladu sa odredbama ovog Zakona, smatrat će se da je vozač stranog vozila kad upravlja vozilom u Bosni i Hercegovini predstavnik stranog prijevoznika.

Član 40.

Nadležni organi iz člana 38. koji obavljaju inspekcijski nadzor i kontrolu, ovlašteni su na graničnom prijelazu odnosno drugom mjestu gdje se obavlja nadzor i kontrola provjeravati da li strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave propisane zakonom i međunarodnim ugovorima.

Ako nadležni organi utvrde da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu, zabranjuje mu se ulazak vozila na teritoriju Bosne i Hercegovine, odnosno upućuje ga na najbliži granični prijelaz radi izlaska iz zemlje.

Nadležni organi iz člana 38. ovlašteni su privremeno oduzeti dozvolu stranom prijevozniku, ako utvrde njenu neispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole. Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o oduzimanju dostavlja se nadležnom ministarstvu u roku od 24 sata, radi daljeg odlučivanja.

VII-KAZNE NE ODREDBE

Član 41.

Novčanom kaznom od 5. 000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći prijevoznik:

- 1) ako obavlja međunarodni prijevoz, a ne posjeduje licencu nadležnog ministarstva (član 5. stav 1.);
- 2) ako obavlja prijevoz, a prestane ispunjavati neke od uvjeta propisanih članom 5. stav 2.

Za prekršaj iz stava 1. kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 100 KM do 1.000 KM“.

Za prekršaj iz stava 1., koji je izvršen u ponovljenom slučaju, pored novčane kazne izriču se i zaštitne mjere:

- 1) zabrane obavljanja djelatnosti međunarodnog prijevoza u trajanju od dvije do deset godina;
- 2) zabrane odgovornom licu da obavlja dužnost koju je obavljao u vrijeme izvršenja prekršaja u trajanju od jedne do tri godine.

O izrečenim mjerama iz stava 3. tač. 1) i 2) obavještava se nadležno ministarstvo i nadležni registracioni sud.

Za prekršaj iz člana 39. stava 2. i 3. ovog Zakona ili prekršaj iz stava 1. tačka 1) ovog člana novčanom kaznom od 2.000 KM do 5.000 KM kaznit će se i domaći ili strani građanin koji upravlja vozilom.

Član 41a.

Novčanom kaznom od 5. 000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj strani prijevoznik ako obavlja prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine (kabotažu) suprotno odredbama člana 7. ovog Zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana u odsustvu stranog prijevoznika kaznit će se vozač stranog vozila.

Član 42.

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći ili strani prijevoznik:

- 1) ako obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika ili tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine bez dozvole izdate od nadležnog ministarstva (član 10. stav 2. i član 26. stav 2.);
- 2) ako za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika ne posjeduje dozvolu, red vožnje, cjenovnik, skicu ceste i druge priloge utvrđene ovim Zakonom (član 13. stav 1.) i međunarodnim ugovorom;
- 3) ako međunarodni linijski prijevoz putnika ne obavlja, u skladu sa uvjetima iz dozvole (član 13. stav 2.);
- 4) ako međunarodni linijski prijevoz tereta, za koji mu je izdata dozvola, ne obavlja u skladu sa uvjetima iz dozvole, redom vožnje i uvjetima predviđenim ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom (član 26. stav 3.);
- 5) ako se za vrijeme obavljanja prijevoza u vozilu ne nalazi original izvoda iz licence (člana 5. stav 5.)

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 100 KM do 500 KM.

„Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se vozač stranog vozila novčanom kaznom od 1000 KM do 2000 KM.

Član 43.

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kaznit će se strani prijevoznik za prekršaj učinjen na teritoriji Bosne i Hercegovine, i to:

- 2) ako bez dozvole obavlja međunarodni vanlinijski prijevoz putnika koji se može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 1.);
- 3) ako se original dozvole za vanlinijski prijevoz putnika ili tereta ne nalazi u stranom vozilu, kad se prijevoz može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 2. i član 29.);
- 4) ako se vanlinijski prijevoz putnika ne obavlja u skladu sa uvjetima iz dozvole, kad se taj prijevoz može obaviti samo uz dozvolu (član 19. stav 3.);
- 5) ako međunarodni vanlinijski prijevoz tereta na teritoriji Bosne i Hercegovine obavlja suprotno odredbama čl. 27. i 30. ovog Zakona;
- 6) ako bez dozvole obavlja prijevoz tereta iz Bosne i Hercegovine za treće zemlje, odnosno iz treće zemlje u Bosnu i Hercegovinu (član 31.);
- 7) ako obavlja prijevoz putnika ili tereta u periodu u kojem mu je izrečena zaštitna mjera zabrane pristupa na teritoriji Bosne i Hercegovine (član 37.).

Za prekršaj iz stava 1. Kaznit će se i vozač stranog vozila novčanom kaznom od 300 KM do 2.000 KM.

Za prekršaj iz stava 1., u odsustvu stranog prijevoznika novčanom kaznom iz stava 2. Kaznit će se samo vozač stranog vozila.

Član 44.

Novčanom kaznom od 500 KM do 2.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći ili strani prijevoznik:

- 1) ako na vozilu kojim se obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika ne istakne uočljiv natpis sa naznakom početne i završne stanice (član 14.);
- 2) ako odmah po nastanku okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti ne prijavi nadležnom ministarstvu obustavljanje prijevoza (član 16. stav 2.);
- 3) ako obavlja vanlinijski prijevoz putnika suprotno odredbama člana 18. stav 1. tač.1., 2., 3. i 4. ovog Zakona;
- 4) ako se pri obavljanju međunarodnog vanlinijskog prijevoza putnika u vozilu ne nalazi propisno izdata i uredno popunjena kontrolna isprava - putni list sa spiskom putnika, ovjeren

od strane prijevoznika, kao i nadležnog carinskog organa na graničnom prijelazu (član 20. stav 1);

5) ako onemogući ili ometa inspekcijski organ u vršenju poslova inspekcijskog nadzora ili ne postupi po njegovom naređenju (član 38. stav 3.);

Za prekršaj iz stava 1. kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika ili vozač stranog vozila novčanom kaznom od 200 KM do 1.000 KM.

Član 45.

Novčanom kaznom od 500 KM do 2.000 KM kaznit će se za prekršaj domaći prijevoznik:

1) ako međuentitetski linijski prijevoz putnika ne obavlja na osnovu odobrenog i registriranog reda vožnje (član 21. stav 1);

2) ako pri obavljanju međuentitetskog linijskog prijevoza putnika nema u vozilu original rješenja i ovjereni red vožnje (član 22. stav 1.);

3) ako obavlja međuentitetski linijski prijevoz suprotno izdatom rješenju (član 22. stav 2.);

4) ako na vozilu kojim se obavlja međuentitetski linijski prijevoz putnika nije istaknut uočljiv natpis sa naznakom početne i završne stanice (član 22. stav 3.);

5) ako odmah po nastanku okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti ne prijavi nadležnom ministarstvu obustavljanje prijevoza (član 23. stav 2.);

6) ako se pri obavljanju međuentitetskog vanlinijskog prijevoza putnika u vozilu ne nalazi propisno izdat i uredno popunjen putni list sa spiskom putnika, ovjeren od strane prijevoznika (član 25.).

Član 45a.

Novčanom kaznom od 200 do 1000 KM kaznit će se vozač ako prilikom obavljanja prijevoza ne posjeduje kvalifikacionu karticu vozača (član 8. stav 1.)

VIII-OVLAŠTENJE ZA DONOŠENJE PROPISA

Član 46.

Član 46. briše se.

Član 47.

U roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona ministar donosi propise:

1. o određivanju uvjeta za izdavanje licence (član 5. stav 3.);
2. o načinu angažiranja fizičkog ili pravnog lica (član 9. stav 3.);
3. o načinu i postupku usklađivanja i registracije redova vožnje međunarodnog linijskog prijevoza putnika (član 13. stav 3.);
4. o istjecanju natpisa sa naznakom početne i završne stanice (član 14. stav 2.);
5. o određivanju kriterija za izdavanje dozvola za međunarodni vanlinijski prijevoz putnika (član 19. stav 4.);
6. o obrascu putnog lista za obavljanje međunarodnog vanlinijskog prijevoza putnika (član 20. stav 2.);
7. o načinu i postupku usklađivanja i registriranja redova vožnje međuentitetskog linijskog prijevoza putnika (član 21. stav 4.);
8. o istjecanju natpisa sa naznakom početne i završne stanice (član 22. stav 4.);
9. o obrascu putnog lista za obavljanje međuentitetskog vanlinijskog prijevoza putnika (član 25.);
10. o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za međunarodni vanlinijski prijevoz tereta (član 28. stav 3.);
11. o uvjetima za obavljanje vangabaritnog prijevoza tereta (član 33. stav 4.).

Upravni i stručni poslovi nadležnog ministarstva uređeni ovim Zakonom mogu se prenijeti na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.

Propisima iz stava 1. ovog člana utvrđuju se uvjeti prenošenja upravnih i stručnih poslova na Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine i druge institucije.

IX - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 48.

Licence i dozvole izdate u skladu sa Zakonom o međunarodnom cestovnom prometu, Uredbom o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za prijevoz tereta domaćim prijevoznicima i Uredbom o reguliranju međunarodnog autobusnog saobraćaja važiće do isteka roka njihovog važenja.

Za produženje važećih licenci i dozvola iz stava 1. primjenjivat će se postupak propisan ovim Zakonom.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje primjena Zakona o međunarodnom cestovnom prometu ("Službeni list R BiH", br.13/94 i 33/95), Uredbe o reguliranju međuentitetskog autobusnog saobraćaja ("Službeni glasnik BiH", broj 9/98), Uredbe o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za prijevoz tereta domaćim prijevoznicima ("Službeni glasnik BiH", broj 13/98) i Uredbe o reguliranju međunarodnog autobusnog saobraćaja ("Službeni glasnik BiH", broj 16/98) i svi drugi propisi koji su regulirali ovu oblast.

Član 49.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a objavit će se i u službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta.

Broj: 05-07-1-2595-2/16
Sarajevo, 31.8.2016. godine

MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA
- n/r tajnika Ministarstva -

 BOSNA I HERCEGOVINA MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I TRANSPORTA-POSTARSTVO SARAJEVO			
PREMLJENO:		09-09-2016	
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijeka
04	07-3	2573	16

05, 09, 02

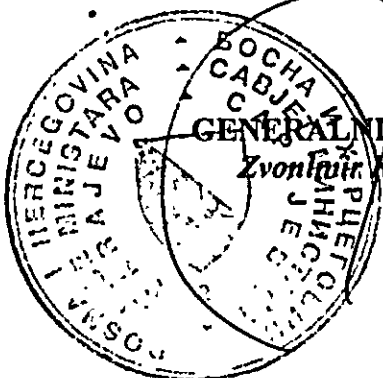
PREDMET: Obavijest o zaključku Vijeća ministara BiH

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 71. sjednici održanoj 31.8.2016. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu.

Zaključeno je da se Prijedlog zakona dostavi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, uz prijedlog da se razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku.

O zaključku vas informiramo radi njegove provedbe.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

Broj: 05-02-2-2882-2/16
Sarajevo, 31.3.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo komunikacija i prometa

PRIMLJENO: 05-04-2016			
Organizaciona jedinica	Ministarska jedinica	Redni broj	Broj prijava
Q4	02-1	3170	11
03,02,			15

PREDMET: Mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu.

Veza: akt broj: 02-04-02-1-3170-8/15 od 16.3.2016. godine

Vezano za Vaš dopis, broj naveden u vezi, a kojim se traži Mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, sukladno odredbama članka 31. stavak (1) točka e) Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), dajemo

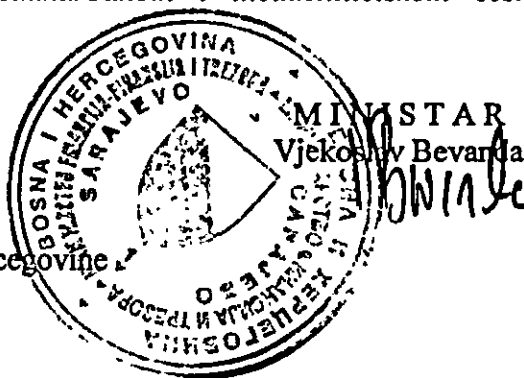
MIŠLJENJE

1. Aktom navedenim u vezi, Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine je, radi pribavljanja mišljenja, Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, kojim se u cijelosti ili djelimično mijenjaju čl. 4., - 14., 17., 18., 21., 22., 33., 38., 39., 41., - 44., 47., dodaju čl. 5a., 38a., 41a., 45a., a briše se članak 46. u Zakonu o o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03).
2. Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine razmotrilo je dostavljeni akt, i Obrazloženje, te konstatiralo da je u dijelu obrazloženja koji se odnosi na potrebna finansijska sredstva navedeno da za provedbu ovog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine, te da će na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, posebnom Odlukom, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine propisati visinu u namjenu naknada za vođenje postupka izdavanja i izrade licenci i/ili izvoda licenci prijevoznika i z avođenje postupka izdavanja i izrade kvalifikacijske kartice vozača, što će predstavljati prihod Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine. Također, u obrazloženju se navodi, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine Bosne i Hercegovine će propisati i visinu i namjenu naknada za vođenje postupka usklađivanja vozničkih redova.
3. Na osnovu konstatovanog u tački 2. ovog mišljenja, Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine daje pozitivno mišljenje na finansijski aspekt *nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu.*

S poštovanjem,

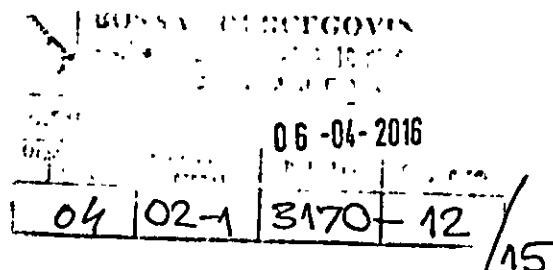
DOSTAVITI:

- naslovu
- Sektoru za proračun institucija Bosne i Hercegovine
- a/a

Broj: 01-02-1-235-1/16
Sarajevo, 05.04.2016.godine
(ZB)

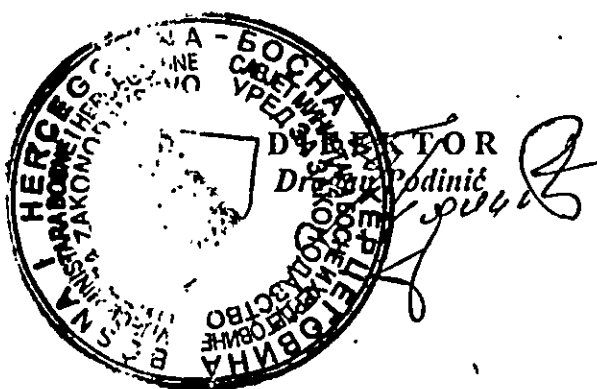
BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA
SARAJEVO

PREDMET: Nacrt Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu

Vašim aktom, broj: 02-04-02-1-3170-10/15 od 25.03.2016. godine, Uredu za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine dostavljena je obavijest o ispravci u tekstu Nacrta Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, koji je ranije dostavljen na mišljenje.

Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, aktom broj: 01-02-1-235/16 od 29.03.2016. godine, dao je Mišljenje na Nacrt Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, a zaprimljen u Ministarstvu komunikacija i prometa 30.03.2016. godine.

Imajući uvidu naprijed navedeno, kao i to da se ispravka odnosi samo na izmjenu stava 2. člana 47. Zakona, gdje se na kraju teksta dodaje riječ „putnika“, obavještavamo vas da nije potrebno ponovo davati mišljenje, te da Ured za zakonodavstvo ostaje pri već datom mišljenju.

Broj: 09-02-4-2988/16
Sarajevo, 31.3.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA SARAJEVO			
07-04-2016			
Organizaciona jedinica	Identifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijava
04	02-1	3170	13
05,03,02			15

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA
Trg BiH broj 1/IV
71000 SARAJEVO

PREDMET: Mišljenje na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, dostavlja se

Veza: vaš akt broj: 02-04-02-1-3170-8/15 od 16.3.2016. godine

U vezi vašeg akta, broj i datum gornji, kojim od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine tražite mišljenje na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine je isti razmotrilo, te temeljem članka 31. stavak 1. točka b) Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 22/03) dajemo sljedeće

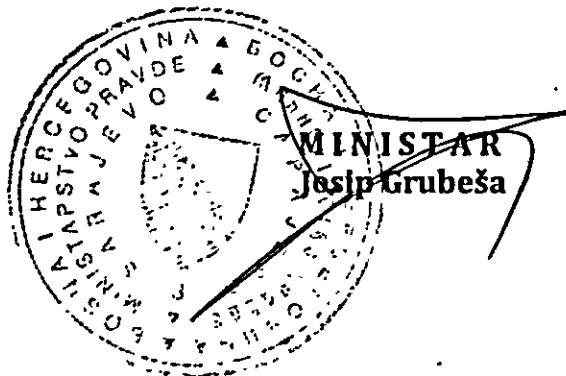
MIŠLJENJE

Na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine nema primjedbi.

S poštovanjem,

DOSTAVLJENO:

- Naslovu,
- a/a.

Broj: 01-02-1-235/16
Sarajevo, 29.03.2016. godine
(ZB)

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I PROMETA
SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
Vijeće ministara
Ured za zakonodavstvo

PRIMLJENO: 30-03-2016

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Dio i broj lista
04	02-1	3170	9/15

05,02,03

PREDMET: Mišljenje o Nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu

Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, razmotrio je Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu i na osnovu člana 25. stav 1. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), daje

MIŠLJENJE

Ustavni osnov za donošenje predmetnog Zakona sadržan je u članu III 1. h) i i) prema kojima je u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine uspostavljanje i funkcionisanje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava, te regulisanje međuentitetskog transporta, kao i članu IV 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona potrebnih za provođenje odluka Predsjedništva Bosne i Hercegovine ili za vršenje funkcija Parlamentarne skupštine prema Ustavu Bosne i Hercegovine.

Naprijed navedeni ustavni osnov za donošenje, potrebno je navesti i u obrazloženju koje je dostavljeno uz tekst Nacrta Zakona.

Zakonom o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu uređuje se način i uvjeti obavljanja prijevoza putnika i tereta vozilima u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, poslovi vangabaritnog prijevoza tereta, inspeksijskog nadzora, carinske kontrole i obaveze plaćanja naknade za korištenje cesta.

Kako je oblast međunarodnog prijevoza kompleksan proces i zahtijeva stalno unapređenje, u periodu implementacije ovog Zakona, uočeno je da pojedine odredbe izazivaju nedoumice i različita tumačenja.

Bosna i Hercegovina je potpisnica Sporazuma INTERBUS, koji regulira vanlinijski prijevoz putnika, pa je kao potpisnica ovog Sporazuma dužna da osigura njegovu primjenu.

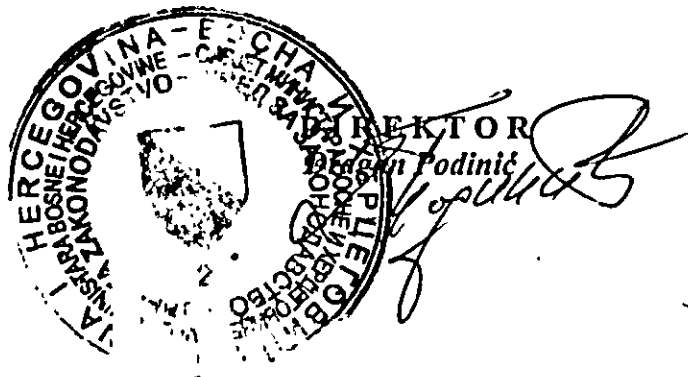
Takođe, ovim Zakonom usklađuje se zakonodavstvo Bosne i Hercegovine sa propisima Evropske unije iz ove oblasti.

Polazeći od naprijed navedenih razloga, Ministarstvo komunikacija i prometa pripremilo je izmjene i dopune Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03).

Na dostavljeni tekst Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, Ured za zakonodavstvo daje sljedeće sugestije:

- u članu 2., kojim se mijenja član 5. u dva stava se navodi tekst „licencija nije prijenosiva“, pa predlažemo da se preispita potreba korištenja istog teksta u dva stava;
- u članu 3., kojim se uvodi novi član 5a. formulaciju stava 9. jasnije precizirati;
- u članu 24. koji se odnosi na izmjene člana 43. u drugom redu, predloženi tekst bi trebao da glasi: „U stavku 1. tačka 3) riječi: „i član 27.“ zamjenjuje se riječima: „i član 29.“.
- u tekstu predloženi izmjena i dopuna ovog zakona, naziv „Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ navoditi na isti način kako je to učinjeno u tekstu osnovnog Zakona.

Ured za zakonodavstvo ukazuje da se o tekstu nacrtu zakona pribave mišljenja Ministarstva pravde i Ministarstva finansija i trezora, kao i mišljenje Direkcije za evropske integracije.

Broj: 03/A-06-2-SR-918-3/16

Sarajevo: 27. juni 2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA	
MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I TRANSPORTA	
SARAJEVO	
01-07-2016	
01-02-1-3170-15/15	

BOSNA I HERCEGOVINA

MINISTARSTVO KOMUNIKACIJA I TRANSPORTA

Trg Bosne i Hercegovine 1, Sarajevo

Predmet: Mišljenje o usklađenosti Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu sa *acquis-em*

Veza: Vaš akt broj: 01-04-02-1-3170-14/15 od 25. maja 2016. godine

Na osnovu člana 18. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik BiH», broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 103/09), člana 6. Odluke o Direkciji za evropske integracije («Službeni glasnik BiH», broj 41/03) i Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva BiH s pravnom tečevinom Evropske unije («Službeni glasnik BiH», broj 23/11), Direkcija za evropske integracije daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Nacrtom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu predložene su izmjene i dopune Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, broj 1/02 i 14/03) kojima se nastoje poboljšati trenutna rješenja u cilju otklanjanja određenih nejasnoća koje su uočene prilikom primjene Zakona.

Direkcija za evropske integracije (u daljem tekstu: Direkcija) konstatuje da je predlagač uz Nacrta zakona dostavio popunjene instrumente usklađenosti u skladu sa članom 2. stav (3) Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva BiH sa pravnom tečevinom Evropske unije («Službeni glasnik BiH», broj 23/11).

U Uporednom prikazu i Izjavi o usklađenosti koji su dostavljeni od strane predlagača navedeno je da je Nacrt zakona usklađivan sa odredbama Uredbe (EZ) broj 1071/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ.

Nakon detaljne analize Nacrta zakona i Uredbe broj 1071/2009 te uporednog prikaza, može se konstatovati sljedeće:

- U članu 5a. stav (1) potrebno je uvrstiti i oblast trgovine ljudima ili opojnim sredstvima kao jedne od oblasti u okviru koje prijevoznik može biti pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela. Članom 6. Uredbe propisuju se uslovi koje preduzeća i upravitelji prijevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterij dobrog ugleda. Smatra se da preduzeća i upravitelji

prijevoza ispunjavaju ovaj kriterij ukoliko ne postoji presuda ili kazna za bilo kakvu tešku povredu nacionalnog prava u nekoliko oblasti a između ostalog i oblast trgovine ljudima ili opojnim sredstvima. Članom 5a. Nacrta zakona ne navodi se područje trgovine ljudima ili opojnim sredstvima;

- U članu 5a. potrebno je detaljnije propisati stav (2) kako bi bio u skladu sa članom 6. stav (1) tačka b Uredbe;
- Predlagač nijednim članom Nacrta zakona nije detaljnije propisao postupak utvrđivanja gubitka uslova dobrog ugleda kako je to propisano članom 6. stav (2) Uredbe;
- U skladu sa članom 7. stav (1) Uredbe potrebno je u članu 5a. Nacrta zakona propisati da prijevoznik da bi ispunio uslov finansijske sposobnosti mora *u svakom trenutku u toku poslovne godine* biti sposoban da ispunjava svoje finansijske obaveze odnosno *da svake godine* ima na raspolaganju kapital i rezervu u ukupnom iznosu od barem 9.000 eura, ako koristi jedno vozilo, i 5.000 eura za svako dodatno vozilo koje koristi;
- U članu 5. potrebno je detaljnije propisati rokove u okviru kojih prijevoznik mora ponovno dokazati ispunjavanje uslova obaveznih za dobijanje licence onako kako je to propisano članom 13. Uredbe;
- Predlagač nijednim članom Nacrta zakona nije propisao proglašavanje upravitelja prijevoza nesposobnim u skladu sa članom 14. Uredbe kojim se propisuje da ukoliko upravitelj prijevoza izgubi dobar ugled nadležno tijelo ga proglašava nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću preduzeća te dok se ne počne primjenjivati rehabilitirajuća mjera u skladu sa nacionalnim propisima njegova potvrda o stručnoj osposobljenosti prestaje vrijediti.

Analizom teksta Nacrta zakona i odredbi navedene Uredbe ustanovljeno je da su članovi 2., 3. i 19. Nacrta zakona djelimično usklađeni sa članovima 3. -7., 10.- 13. i 16. Uredbe.

Ostale odredbe navedene Uredbe su također djelimično preuzete Pravilnikom o uslovima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“ broj 77/14) što je Direkcija za evropske integracije konstatovala u svom mišljenju o usklađenosti broj 031 A-06-2-ZP-1167 -2114 od 11. augusta 2014. godine.

U cilju dodatnog usklađivanja sa Uredbom (EZ) broj 1071/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ Direkcija sugeriše predlagaču obavezno uvažavanje naprijed navedenih primjedbi posebno imajući u vidu činjenicu da odredbe navedene Uredbe na koje primjedbe ukazuju nisu preuzete ni Pravilnikom o uslovima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“ broj 77/14).

Prilog: Ovjerena Izjava o usklađenosti

DOSTAVLJENO:

1. Naslovu
2. a/a

IZJAVA O USKLAĐENOSTI

PRIMLJENO: 29-06-2016

Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine

1. Obradivač odnosno predlagač nacrt/prijedloga propisa		Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine
2. Naziv nacrt/prijedloga propisa		Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu <i>Draft Law on Amandman to the Law on international and interentity road transport</i>
3. Usklađenost nacrt/prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju		
3.1.	Odredba Sporazuma	Glava VI Usklađivanje zakona, sprovođenje zakona i pravila konkurencije, član 70; Glava VIII Politike saradnje, Član 106. Transport, Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine, s druge strane („Službeni glasnik BiH – međunarodni ugovori“, broj 10/08)
3.2.	Prijelazni rok za usklađivanje	Do kraja prelaznog perioda iz člana 8. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, 6 godina od stupanja na snagu Sporazuma.
3.3.	Ocjena ispunjenosti obaveza iz navedene odredbe Sporazuma	Djelimično ispunjava
3.4.	Razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obaveze iz navedene odredbe Sporazuma	Usklađivanje se vrši postepeno, dok će kasnijoj fazi postupka pristupanja Evropskoj uniji postići potpuna usklađenost.
4. Step en usklađenosti nacrt/prijedloga propisa s <i>acquis-em EU</i>		
4.1.	Primarni izvori prava EU	Ugovor o funkcionisanju Evropske unije (prečišćeni tekst 2012) (OL C 326, 26. 10. 2012), Treći dio – Politike unije i unutrašnje djelovanje – Naslov VI – Saobraćaj, čl. 90., 91. i 100. <i>Djelimično usklađeno</i>
4.2.	Sekundarni izvori prava EU	Uredba (EZ) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009.o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču

		<p>uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (OJ L 300, 14.11.2009)</p> <p>Regulation (EC) No 1071/2009 of the Parliament and the Council of 21 October 2009 establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation of road transport operator and repealing Council Directive 96/26/EC (OJ L 300, 14.11.2009)</p> <p><i>Djelimično usklađeno</i></p>
4.3.	Ostali izvori prava EU	
4.4.	Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	Djelimično usklađivanje je vršeno kroz odredbe Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14)
4.5.	Rok za potpuno usklađivanje	Šest godina od stupanja na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, odnosno u odgovarajućoj fazi pristupanja Evropskoj uniji.
5. Da li je osiguran prijevod pravnih izvora na jezike u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini		Da
6. Da li je nacrt/prijedlog propisa preveden na jedan od službenih jezika u EU		Ne
7. Učešće domaćih i stranih konsultanata/eksperata i njihovo mišljenje		Ne

**UPOREDNI PRIKAZ USKLADENOSTI ODREDABA NACRTA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOM I
MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU SA PRAVOM EUROPSKE UNIJE**

Datum izrade: 9. maj 2016. godine
<p>1. Naziv propisa Europske Unije:</p> <p>Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (OJ L 300, 14.11.2009)</p> <p>Regulation (EC) No 1071/2009 of the Parliament and the Council of 21 October 2009 establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation of road transport operator and repealing Council Directive 96/26/EC (OJ L 300, 14.11.2009)</p> <p>CELEX oznaka: 32009R1071</p> <p>Predmet reguliranja:</p> <p>Ovom Uredbom uređuje se pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti.</p> <p>Cilj reguliranja:</p> <p>Cilj ove Uredbe je uspostava zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu kako bi se doprinijelo postizanju više razine profesionalne osposobljenosti cestovnih prijevoznika, racionalizaciji tržišta i poboljšanju kakvoće usluga, što je u interesu cestovnih prijevoznika, njihovih stranaka, te većoj sigurnosti cestovnog prometa.</p>
<p>2. Naziv nacрта propisa Bosne i Hercegovine, predmet i cilj reguliranja:</p> <p>Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu .</p> <p>Draft Law on Amendment to the Law on international and interentity road transport</p> <p>Predmet reguliranja:</p> <p>Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu uređuje se način i uvjeti obavljanja prijevoza putnika i tereta vozilima u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, poslovi vangabaritnog prijevoza tereta, inspeksijskog nadzora, carinske kontrole i obveze plaćanja naknade za</p>

korištenje cesta.

Cilj reguliranja:

Obzirom da oblast međunarodnog prijevoza zahtijeva stalno unaprijeđenje i predstavlja kompleksan proces, u razdoblju implementacije ovoga Zakona, od strane tijela koja provode isti, uočeno je da pojedine odredbe izazivaju nedoumice i različita tumačenja, te su u tom smislu i inicirane izmjene i dopune ovoga Zakona, a u cilju otklanjanja nejasnoća u Zakonu. Također, ovim Zakonom vrši se i djelimično usklađivanje zakonodavstva Bosne i Hercegovine sa propisima Evropske unije o uspostava zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu.

3. Usklađenost sa primarnim izvorom prava Evropske Unije

Ugovor o funkcionisanju Evropske unije (prečišćen tekst 2012. godina)

Treći dio – Politika Unije i unutrašnje djelovanje

Naslov VI Transport, član 91 i Naslov X Socijalne politike, član 153

Djelimično usklađeno

4. Usklađenost sa sekundarnim izvorom prava Evropske Unije:

Djelimično usklađeno

a)	b)	c)	d)	e)
Odredbе propisa EU	Odredbе nacrta/prijedloga propisa	Usklađenost odredaba Nacrta zakona sa odredbama propisa EU	Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Predviđeni rok za postizanje potpune usklađenosti
POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE Član 1. Područje primjene 1. Ovom se Uredbom uređuje pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti.		<i>Nije predmet usklađivanja ovim Nactom zakona</i>	Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim je propisan predmet i	<i>Danom ulaska BiH u Evropsku uniju</i>

<p>2. Ova se Uredba primjenjuje na sva poduzeća s poslovnim nastanom u Zajednici koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika. Također se primjenjuje na poduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika. Smatra se da se pozivanja na poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika odnose, prema potrebi, i na poduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.</p>			<p>područje primjene i izuzeća</p> <p>(Član 1. Predmet Član 2. Područje primjene)</p>	
<p>3. Što se tiče regija iz članka 299. stavka 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uvjete koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, ako prijevoz u tim regijama u cijelosti obavljaju poduzeća ustanovljena u tim regijama.</p>			<p>Zakon o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu primjenjuje se na prijevoznike koji, u pogledu poslovnog nastana, imaju sjedište ili prebivalište u Bosni i Hercegovini.</p>	
<p>4. Odstupajući od stava 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Uredba se ne primjenjuje na:</p>				
<p>(a) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 3,5 tona. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije cestovnog prijevoza;</p>				
<p>(b) poduzeća koja pružaju usluge</p>				

<p>cestovnog prijevoza u putničkom prometu isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije cestovni prijevoz putnika;</p> <p>(c) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika isključivo motornim vozilima čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 40 km/h.</p> <p>5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Uredbe izuzeti samo one cestovne prijevoznike koji obavljaju djelatnost isključivo u domaćem prometu i koji na prometnom tržištu ostvaruju tek manji utjecaj zbog:</p> <p>(a) naravi robe koja se prevozi; ili</p> <p>(b) kratkih udaljenosti prijevoza.</p>				
<p>Član 2. Definicije</p> <p>U smislu ove Uredbe:</p> <p>1. „djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi robu za posebni prijevoz;</p> <p>2. „djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima,</p>		<p><i>Nije predmet usklađivanja ovim Načrtom zakona</i></p>	<p>Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH”, broj 77/14) kojim su date definicije (član 3. Pravilnika - Definicije)</p>	<p><i>Danom ulaska BiH u Europsku uniju</i></p>

<p>konstruiranim i opremljenima tako da su prikladna za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjenima za tu svrhu, pruža usluge prijevoza u putničkom prometu za javnost ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prijevoz ili organizator prijevoza;</p>				
<p>3. „djelatnost cestovnog prijevoznika” znači djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu ili djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu;</p>				
<p>4. „poduzeće” znači svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, svako udruženje ili skupinu osoba bez pravne osobnosti, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, ili svako službeno tijelo, bez obzira je li ono pravna osoba ili ovisi o tijelu koje je pravna osoba, koje obavlja djelatnost putničkog prijevoza, odnosno svaka fizička ili pravna osoba koja prevozi teret u komercijalne svrhe;</p>				
<p>5. „upravitelj prijevoza” znači fizička osoba zaposlena u poduzeću ili, ako je poduzeće fizička osoba, tu osobu ili, ako je tako predviđeno, drugu fizičku osobu koju je to poduzeće imenovalo u ugovoru, koja stvarno ili trajno upravlja prijevoznom djelatnošću tog poduzeća;</p>				

<p>6. „dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika” znači upravna odluka kojom se poduzeće koje ispunjava uvjete propisane ovom uredbom ovlašćuje za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;</p> <p>7. „nadležno tijelo” znači tijelo u državi članici na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, koje u svrhu izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, provjerava ispunjava li poduzeće uvjete propisane ovom Uredbom te koje izdaje i privremeno ili trajno oduzima dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;</p> <p>8. „država članica poslovnog nastana” znači država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan, bez obzira iz koje države potječe upravitelj prijevoza.</p>				
<p>Član 3.</p> <p>Zahtjevi za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika</p> <p>1. Poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika imaju:</p> <p>(a) stvarni i stabilni poslovni nastan u jednoj od država članica;</p> <p>(b) dobar ugled;</p> <p>(c) odgovarajući financijski položaj; i</p> <p>(d) potrebnu stručnu osposobljenost.</p>	<p>Član 2.</p> <p>Član 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„Član 5.</p> <p>Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje određene vrste prijevoza.</p> <p>Licenca nije prijenosiva i izdaje se za sljedeće vrste prijevoza:</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH”, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti za dobijanje licence (Član 6. –Uvjeti za dobijanje licence)</p>	

<p>2. Države članice mogu odlučiti propisati dodatne razmjeme i nediskriminirajuće zahtjeve za poduzeća koja žele obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika.</p>	<p>1. međunarodni prijevoz putnika i 2. međunarodni prijevoz tereta.</p> <p>Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovoga člana (u daljnjem tekstu: licencija) izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete glede:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslovnog nastana, 2. dobrog ugleda, 3. financijske sposobnosti, 4. stručne osposobljenosti i drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima. 			
--	---	--	--	--

<p align="center">Član 4. Upravitelj prijevoza</p>	<p align="center">Član 3.</p>	<p align="center">Djelimično usklađeno</p>	<p align="center">Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti</p>	<p align="center">Danom ulaska BiH u Europsku uniju</p>
<p>1. Poduzeće koje obavlja djelatnost cestovnog prijevoznika za upravitelja prijevoza imenuje barem jednu fizičku osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stava 1. tačka (b) i (d), kao i sljedeće uvjete:</p> <p>(a) stvarno i kontinuirano upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća;</p> <p>(b) stvarno je povezan s poduzećem, na primjer, njegov je zaposlenik, direktor, vlasnik ili dioničar ili njime upravlja ili, ako je poduzeće fizička osoba, ta je osoba; i</p> <p>(c) ima boravište u Zajednici.</p> <p>2. Ako poduzeće ne ispunjava zahtjev u pogledu stručne osposobljenosti, propisan člankom 3. stavom 1. tačkom (d), nadležno tijelo može ga ovlastiti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika bez upravitelja prijevoza imenovanoga u skladu sa stavom 1. ovog člana, pod uvjetom da:</p> <p>(a) poduzeće imenuje fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici i koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stava 1. tačka (b) i (d), i koja je ugovorom ovlaštena obavljati zadatke upravitelja prijevoza u ime poduzeća;</p>	<p>Iza člana 5. dodaje se novi član5a. koji glasi:</p> <p align="center">„Član 5a.</p> <p>Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati uposlenu stručno osposobljenu osobu, odgovornu za prijevoz.</p>		<p>(član 11. Uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti)</p> <p>Ugovorom između prijevoznika i upravitelja prijevoza definišu se prava i obaveze upravitelja prijevoza.</p>	

<p>(b) su u ugovoru koji je poduzeće sklopilo s osobom iz tačke (a), točno utvrđeni zadaci koje ta osoba mora učinkovito i kontinuirano obavljati te su navedene njezine odgovornosti kao upravitelja prijevoza. Zadaci koje treba točno utvrditi obuhvaćaju, prije svega, zadatke koji se odnose na upravljanje servisiranjem i održavanjem vozila, provjeru ugovora i dokumenata o prijevozu, osnovno računovodstvo, raspodjelu tereta ili usluga vozačima i vozilima te provjeru sigurnosnih postupaka;</p>				
<p>(c) osoba iz tačke (a) može, kao upravitelj prijevoza, upravljati poslovima prijevoza najviše četirju različitih poduzeća, koji poslovi se obavljaju s najvećim ukupnim voznim parkom svih poduzeća zajedno od 50 vozila. Države članice mogu odlučiti smanjiti broj poduzeća i/ili veličinu ukupnog voznog parka vozila kojim ta osoba upravlja; i</p>				
<p>(d) osoba iz tačke (a) obavlja utvrđene zadatke isključivo u interesu poduzeća, a svoje odgovornosti izvršava neovisno o bilo kojem poduzeću za koje to poduzeće obavlja prijevoz.</p>				
<p>3. Države članice mogu odlučiti da upravitelj prijevoza imenovan u skladu sa stavkom 1. ne može biti imenovan i u skladu sa stavom 2. ili da može biti tako imenovan samo u pogledu ograničenog</p>				

<p>broja poduzeća ili voznog parka vozila koji je manji od onoga iz stava 2. tačke (c).</p> <p>4. Poduzeća obavješćuju nadležno tijelo o imenovanom upravitelju prijevoza, odnosno imenovanima upraviteljima prijevoza.</p>				
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>UVJETI KOJE TREBA ISPUNITI DA BI SE ZADOVOLJIO ZAHITJEV IZ ČLANA 3.</p> <p>Član 5.</p> <p>Uvjeti u vezi sa zahtjevom u pogledu poslovnog nastana</p> <p>Kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 3. stavka 1. točke (a), poduzeće, u dotičnoj državi članici:</p> <p>(a) ima poslovni nastan u toj državi članici, zajedno s prostorijama u kojima čuva svoju temelju poslovnu</p>	<p>Član 3.</p> <p>Iza člana 5. dodaje se novi član 5a. koji glasi:</p> <p>„Član 5a.</p> <p>Prijevoznik ispunjava uvjete u pogledu poslovnog nastana, ukoliko ima sjedište ili prebivalište u Bosni i Hercegovini, te prostorije u kojima čuva svoju poslovnu, računovodstvenu, kadrovsku dokumentaciju, kao i dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti koji se odnose na zahtjev u pogledu poslovnog nastana</p> <p>(Član 8. Uvjeti koji se odnose na zahtjev</p>	<p>Danom ulaska BiH u Europsku uniju</p>

<p>dokumentaciju, posebno računovodstvenu dokumentaciju, kadrovsku dokumentaciju, dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora te bilo koji drugi dokument koji mora biti dostupan nadležnom tijelu kako bi ono moglo provjeriti jesu li uvjeti propisani ovom uredbom ispunjeni. Države članice mogu zahtijevati da poduzeća poslovnim nastanom na njihovom državnom području moraju u svakom trenutku u svojim prostorijama učiniti dostupnima i druge dokumente;</p>	<p>odmora, te druge propisane dokumente koji moraju biti dostupni nadležnom tijelu, što dokazuje odgovarajućim dokumentima i izjavom.</p>	<p>u pogledu poslovnog nastana)</p> <p>(Član 12. Motorna vozila – propisani su uvjeti koji se odnose na raspolaganje motornim vozilima za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta</p>	
<p>(b) jednom kada je dozvola izdana, ima na raspolaganju jedno vozilo, odnosno više vozila, registriranih ili na neki drugi način stavljenih u promet u skladu s pravnim propisima te države članice, bez obzira je li to poduzeće jedini vlasnik vozila ili njima raspolaze na temelju, na primjer, ugovora o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene, ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu;</p>			
<p>(c) stvarno i kontinuirano obavlja svoje poslove u vezi s vozilima iz točke (b), raspolazući potrebnom administrativnom opremom, kao i odgovarajućom tehničkom opremom i uređajima, u poslovnom centru u toj državi članici.</p>			

<p>Član 6. Uvjeti koji se odnose na zahtjeve o dobrom ugledu</p>	<p>Član 3. Iza člana 5. dodaje se novi član 5a. koji glasi:</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti koji se odnose na zahtjev o dobrom ugledu</p>	<p>Danom ulaska BiH u Europsku uniju</p>
<p>1. Pod uvjetima iz stava 2. ovog člana, države članice određuju uvjete koje poduzeća i upraviitelji prijevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterij dobrog ugleda, propisan člankom 3. stavom 1. tačka (b).</p> <p>Prilikom utvrđivanja je li poduzeće ispunilo taj uvjet, države članice razmatraju ponašanje poduzeća, njegovih upraviitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju država članica odredi. Svako pozivanje u ovomu članku na osude, kazne ili prekršaje uključuje i osude, kazne ili prekršaje samog poduzeća, njezinih upraviitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju odredi država članica.</p> <p>Uvjeti iz prvog podstavka uključuju barem sljedeće:</p> <p>(a) ne postoji nikakav ozbiljan razlog koji bi pobudio sumnju u dobar ugled upraviitelja prijevoza ili prijevoznika, kao na primjer, osude ili kazne za bilo kakve teške povrede nacionalnih pravila koja su na snazi u sljedećim područjima: i. trgovačko pravo; ii. stečajno pravo;</p>	<p>„Član 5a.</p> <p>Dobar ugled se dokazuje izvodom iz kaznene evidencije, ne starijim od tri mjeseca od dana izdavanja na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje licence, a smatrat će se da dobar ugled nema:</p> <p>1. prijevoznik koji je pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti, sigurnosti prometa, imovine, gospodarstva, službene dužnosti te zbog kaznenog djela krivotvorenja; i</p> <p>2. odgovorno lice prijevoznika i upraviitelj prijevoza:</p> <p>a) kojem je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,</p> <p>b) koje je osuđeno za druga kaznena djela na kaznu zatvora dulje od godinu dana.</p>		<p>(Član 9. Uvjeti koji se odnose na zahtjev o dobrom ugledu)</p> <p>Određene odredbe ovog člana Uredbe odnose se na države članice Europske unije (stav 2. tačka (b))</p>	

<p>iii. uvjeti plaćanja i zapošljavanja u toj profesiji;</p> <p>iv. cestovni promet;</p> <p>v. profesionalna odgovornost;</p> <p>vi. trgovina ljudima ili opojnim sredstvima; i</p> <p>(b) upravitelj prijevoza ili prijevozno poduzeće nisu bili osuđeni za teško kazneno djelo, odnosno nije im bila izrečena kazna za tešku povredu pravila Zajednice u jednoj državi članici ili više njih, posebno u pogledu:</p> <p>i. trajanja vožnje i odmora vozača, radnog vremena te ugradnje i korištenja nadzornih uređaja;</p> <p>ii. najvećih dopuštenih težina i dimenzija gospodarskih vozila u međunarodnom prometu;</p> <p>iii. početnih kvalifikacija i kontinuirane obuke vozača;</p> <p>iv. tehničke ispravnosti gospodarskih vozila, uključujući obvezatni tehnički pregled motornih vozila;</p> <p>v. pristupa tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza robe ili, prema potrebi, u pogledu pristupa tržištu cestovnog putničkog prijevoza;</p> <p>vi. sigurnosti cestovnog prijevoza opasnog tereta;</p> <p>vii. ugradnje i korištenja uređaja za ograničenje brzine u određenim kategorijama vozila;</p> <p>viii. vozačkih dozvola;</p> <p>ix. dozvola za obavljanje djelatnosti;</p> <p>x. prijevoza životinja.</p>				
---	--	--	--	--

2. U smislu stavka 1. trećeg podstavka tačke (b):

(a) ako je upravitelju prijevoza ili prijevoznom poduzeću u jednoj državi članici ili više njih bila izrečena osuđujuća presuda za teško kazneno djelo ili dosuđena kazna za neku od najtežih povreda pravila Zajednice, navedenih u prilogu IV., nadležno tijelo države članice poslovnog nastana dužno je na odgovarajući način i pravovremeno započeti te propisno zaključiti upravni postupak, prema potrebi zajedno s pregledom prostorija dotičnog poduzeća.

U postupku se utvrđuje bi li u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti, gubiatk dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru. Svaki takav zaključak mora biti propisno obrazložen i opravdan.

Ako utvrdi da bi gubiatk dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru, nadležno tijelo može odlučiti da dobar ugled nije doveden u pitanje. U takvom slučaju, razlozi se unose u nacionalni registar. Broj takvih odluka navodi se u izvješću iz članka 26. stavka 1.

Ako nadležno tijelo utvrdi da gubiatk dobrog ugleda ne bi predstavljao nerazmjernu mjeru, posljedica osuđujuće

--	--	--	--

presude ili kazne je gubitak dobrog ugleda.

(b) Komisija sastavlja popis kategorija, vrsta i stupnjeva težine teških povreda pravila Zajednice koje, osim onih iz Priloga IV., mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda. Prilikom određivanja prioriteta za preglede na temelju članka 12. stavka 1., države članice dužne su uzeti u obzir podatke o tim povredama, uključujući podatke koje su im proslijedile druge države članice.

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, koje se odnose na taj popis, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolomiz člana 25. stava 3.

U tu svrhu Komisija:

- i. propisuje kategorije i vrste povreda koje se najčešće susreću;
- ii. definira stupanj težine povreda s obzirom na opasnost da prouzroče smrtne ili teške povrede; i
- iii. određuje koliko puta se povreda mora ponoviti da bi se smatrala težom povredom, uzimajući u obzir broj vozača u okvinu prijevozne djelatnosti kojom upravlja upravitelj prijevoza.

3. Zahtjev iz članka 3. stavka 1. točke (b) ostaje neispunjen sve dok se, na temelju

--	--	--	--

<p>relevantnih odredaba nacionalnog prava, ne donese rehabilitirajuća ili bilo koja druga mjera istovrijednog učinka.</p>				
<p>Član 7. Uvjeti koji se odnose na zahtjev o finansijskom položaju</p> <p>1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan članom 3. stavom 1. tačkom (c), poduzeće mora u svakom trenutku tijekom poslovne godine biti sposobno ispuniti svoje finansijske obveze. U tu svrhu, poduzeće mora na temelju godišnjih finansijskih izvještaja potvrđenih od strane revizora ili propisno ovlaštene osobe pokazati da svake godine ima na raspolaganju kapital i pričuve u ukupnom iznosu od barem 9 000 EUR, ako se koristi samo jedno vozilo, i 5 000 EUR za svako dodatno vozilo koje se koristi.</p> <p>U smislu ove Uredbe, vrijednost eura u nacionalnim valutama država članica koje ne sudjeluju u trećem stadiju ekonomske i monetarne unije određuje se svake godine. Primjenjuju se tečajevi utvrđeni prvog radnog dana mjeseca listopada i objavljeni u <i>Službenom listu Europske unije</i>. Navedeni tečajevi počinju vrijediti od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine.</p> <p>Računovodstvene stavke iz prvoga podstavka jednake su stavkama</p>	<p>Član 3. Iza člana 5. dodaje se novi članak 5a. koji glasi:</p> <p>„Član 5a. Prijevoznik, u smislu ovoga Zakona, ima finansijsku sposobnost ukoliko ima na raspolaganju kapital u ukupnom iznosu od najmanje 9.000,00 EUR za prvo, te 5.000,00 EUR za svako sljedeće motorno vozilo, u protuvrijednosti KM po kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan podnošenja zahtjeva, te da nema dospjelih a neizmirenih obaveza više od tri mjeseca prema nadležnim poreznim upravama za izravno i neizravno oporezivanje.</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti koji se odnose na zahtjev o finansijskom položaju)</p> <p>(član 10. - Uvjeti koji se odnose na zahtjev o finansijskom položaju) Ovim članom je propisana dokumentacija kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta o finansijskom položaju prijevoznika.</p> <p>Prijevoznik mora ispunjavati sve</p>	<p>Danom ulaska BiH u Europsku uniju</p>

<p>definiranima u Četvrtoj direktivi Vijeća 78/660/EEZ od 25. jula 1978. na temelju člana 54. stava 3. tačke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava¹.</p> <p>2. Odstupajući od odredaba stava 1., nadležno tijelo može dopustiti ili zahtijevati da poduzeće svoje financijsko stanje dokaže potvrdom, na primjer bankovnom garancijom ili osiguranjem, uključujući osiguranje profesionalne odgovornosti, jedne ili više banaka ili drugih financijskih institucija, uključujući osiguravajućih društava, koja se odnosi na solidarno jamstvo poduzeća u pogledu iznosa navedenih u prvom podstavku stavka 1.</p> <p>3. Godišnji financijski izvještaji iz stavka 1. i garancija iz stava 2., koje treba provjeriti, jesu godišnji financijski izvještaji i garancija gospodarskoga subjekta sa sjedištem na području države članice u kojoj se podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, a ne nekog drugog gospodarskoga subjekta sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.</p>			<p>uvjete tokom cijelog perioda važenja licence.</p> <p>Članom 15.</p> <p>Pravilnika je propisano privremeno oduzimanje licence u slučaju prestanka ispunjavanja jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, pa tako i u slučaju prestanka ispunjavanja uvjeta o financijskom položaju prijevoznika.</p> <p>Članom 19.</p> <p>Pravilnika propisana je obaveza prijevozniku kojem je dodijeljena licence da u slučaju promjene podataka koji su utjecali na postupak izdavanja iste, obavijesti Ministarstvo u roku od petnaest dana od nastanka</p>	
---	--	--	---	--

¹ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

			promjene.	Danom ulaska BiH u Evropsku uniju
<p>Član 8. Uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti</p> <p>1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavom 1. tačkom (d), dotična osoba ili dotične osobe moraju imati znanja koje odgovaraju stupnju predviđenom u Prilogu I. dijelu 1., iz tamno nabrojanih stručnih područja. To znanje dokazuje se obveznim pisanim ispitom koji se, ako država članica tako odluči, može dopuniti usmenim ispitom. Ti se ispit organiziraju u skladu s Prilogom I. dijelom II. U tu svrhu, države članice mogu odlučiti da je prije ispita potrebno obaviti obuku.</p> <p>2. Dotične osobe polažu ispit u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.</p> <p>„Uobičajeno boravište” znači mjesto u kojemu osoba obično živi, to jest barem 185 dana u svakoj kalendarskoj godini, zbog osobnih veza iz kojih je razvidna tijesna povezanost te osobe s mjestom gdje živi.</p> <p>Međutim, uobičajenim boravištem osobe koja je profesionalno vezana za mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja, stoga, naizmjenice živi u</p>	<p>Član 3.</p> <p>Iza člana 5. dodaje se novi član 5a. koji glasi:</p> <p>„Član 5a.</p> <p>Prevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenu osobu, odgovornu za prijevoz.</p>	Djelimično usklađeno	<p>Djelimično usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH”, broj 77/14) kojim su propisani uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti i stručno osposobljavanje i provođenje ispita (član 11. – Uvjeti koji se koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti</p> <p>Stručno osposobljavanje i provođenje ispita propisani su čl. 31. i 32. Pravilnika</p> <p>Članom 29. Pravilnika propisani</p>	

<p>različitim mjestima koja se nalaze u dvije države članice ili više njih, smatra se mjesto osobnih veza osobe ako se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj potonji uvjet nije potrebno ispuniti ako osoba živi u državi članici radi obavljanja vremenski ograničenog zadatka. Pohranjivanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva prijenos uobičajenog boravišta.</p>		<p>su uvjeti za stručnu organizaciju i provođenje stručnog ispita za upravitelja prijevoza u međunarodnom cestovnom prijevozu</p>	
<p>3. Pismene i usmene ispite iz stava 1. mogu organizirati ili potvrditi samo tijela koja je u tu svrhu država članica propisno ovlastila u skladu s kriterijima koje je sama definirala. Države članice redovito provjeravaju jesu li uvjeti pod kojima ta tijela organiziraju ispite u skladu s Prilogom I.</p>		<p>Članom 33. Pravilnika regulisano je oslobađanje od obaveze polaganja ispita i priznavanje potvrde</p>	
<p>4. Države članice mogu, u skladu s kriterijima koje same definiraju, propisno ovlastiti tijela koja su za to sposobna da ponude kandidatima visokokvalitetnu obuku kako bi se kandidati mogli pripremiti za ispite, a upraviteljima prijevoza koji to žele stalnu obuku kako bi mogli osuvremeniti svoja znanja. Države članice redovito provjeravaju ispunjavaju li ta tijela u svakom trenutku kriterije na temelju kojih su bila ovlaštena.</p>		<p>Određene odredbe ovog člana Uredbe odnose se na države članice Europske unije</p>	
<p>5. Države članice mogu promicati redovitu obuku iz stručnih područja nabrojanih u Prilogu I. svakih 10 godina kako bi osigurale da su upravitelji prijevoza</p>			

upoznati s razvojem u tom području.

6. Države članice mogu od imatelja potvrda o stručnoj osposobljenosti, koji u zadnjih pet godina nisu upravljali poduzećem za cestovni prijevoz ili poduzećem za putnički promet, zahtijevati da pohađaju ponovnu obuku kako bi obnovili svoja znanja o novinama u zakonodavstvu iz Priloga I. dijela I.

7. Država članica može pojedince koji su stekli određene visokoškolske kvalifikacije ili kvalifikacije tehničkog usmjerenja, izdane u toj državi članici, posebno izdane u tu svrhu i koje dokazuju znanje iz svih stručnih područja navedenih u popisu iz priloga I., osloboditi od obveze polaganja ispita iz stručnih područja obuhvaćenih tim kvalifikacijama. Ovo izuzeće primjenjuje se samo na one odjeljke Priloga I. dijela I. kojih kvalifikacije obuhvaćaju sva stručna područja nabrojena u naslovu svakog odjeljka.

Država članica može iz određenih dijelova ispita izuzeti imatelje potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza u toj državi članici.

8. Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti potrebno je predložiti potvrdu koju je izdalo tijelo iz stavka 3. Ta potvrda nije prenosiva na drugu osobu. Sastavlja se u

--	--	--	--

<p>skladu sa sigurnosnim značajkama i uzorkom potvrde iz priloga II. i III. te nosi žig propisno ovlaštenog koje ju je izdalo.</p> <p>9. Komisija prilagođava priloge I, II. i III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene iznjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stava 3.</p> <p>10. Komisija potiče i olakšava razmjenu iskustava i podataka među državama članicama, ili posredstvom bilo kojeg njezinog imenovanog tijela, vezanih uz obuke, ispite i ovlaštenja.</p>				
<p>Član 9.</p> <p>Oslobođenje od obveze polaganja ispita</p> <p>Države članice mogu odlučiti da će od obveze polaganja ispita iz člana 8. stava 1. osloboditi fizičke osobe koje predoče dokaze da su u jednoj državi članici ili više njih u zadnjih 10 godina prije 4. decembra 2009. kontinuirano upravljale cestovnim prijevoznikom ili poduzećem za putnički promet.</p>		<p><i>Nije predmet usklađivanja ovim Nacrtom zakona</i></p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14)</p> <p>Članom 33. Pravilnika regulisano je oslobađanje od obaveze polaganja ispita i priznavanje potvrde o stručnoj osposobljenosti za</p>	

			upravitelja prijevoza	
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>DOZVOLA I PRAĆENJE</p> <p>Član 10.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>1. Svaka država članica imenuje jedno nadležno tijelo ili više njih, koja su zadužena osigurati pravilnu provedbu ove uredbe. Ta su tijela nadležna:</p> <p>(a) proučiti zahtjeve koje su uložila poduzeća;</p> <p>(b) izdati dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te privremeno ili trajno oduzeti te dozvole;</p> <p>(c) izjaviti da fizička osoba nije sposobna kao upravitelj prijevoza upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća;</p> <p>(d) obavljati potrebne preglede kojima se provjerava ispunjava li poduzeće zahtjeve propisane člankom 3.</p> <p>2. Nadležna tijela objavljuju sve uvjete propisane ovom uredbom, sve druge nacionalne odredbe, postupke koje zainteresirani kandidati moraju provoditi kao i odgovarajuća objašnjenja.</p>	<p>Član 2.</p> <p>Član 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„Član 5.</p> <p>Licencu za obavljanje međunarodnog i prijevoza izdaje Ministarstvo komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine</p> <p>Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uslova, na period važenja od deset godina od dana izdavanja.</p>	Potpuno usklađeno	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14)</p> <p>Članom 4. Pravilnika propisano je da Ministarstvo licencu izdaje na osnovu zahtjeva prijevoznika.</p> <p>U skladu sa članom 7. Pravilnika licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika po utvrđivanju ispunjenosti uvjeta propisanih Pravilnikom.</p> <p>Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine kao nadležni organ za izdavanje licenci za obavljanje međunarodnog</p>	

			<p>prijevoza prilikom razmatranja zahtjeva za izdavanje licenci postupa u skladu sa odredbama Zakonom o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09)</p>	
<p>Član 11. Ispit i uknjižba zahtjeva</p> <p>1. Prijevoznom poduzeću koje ispunjava zahtjeve propisane članom 3. izdaje se na temelju zahtjeva dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Nadležna tijela ocjenjuju ispunjava li poduzeće koje podnosi zahtjev uvjete propisane navedenim člankom.</p> <p>2. Nadležno tijelo unosi u nacionalni elektronički registar iz člana 16. podatke o poduzećima kojima izdaje dozvole i koja su navedena u članu 16. stavu 2. prvom podstavku tačkama od (a) do (d)</p> <p>3. Rok u kojem je nadležno tijelo dužno proučiti zahtjev za izdavanje dozvole mora biti što kraći i ne smije biti duži od 3 mjeseca od dana kada je nadležno tijelo zaprimilo sve dokumente potrebne za ocjenu zahtjeva. Nadležno tijelo može u propisno utemeljenim slučajevima taj rok</p>	<p>Član 2.</p> <p>Član 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„Član 5.</p> <p>Licencu za obavljanje prevoza iz stava 2. ovog člana izdaje Ministarstvo komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prevoznik, između ostalog, ispunjava i uslove evropskih propisa u pogledu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslovnog nastana, 2. dobrog ugleda, 3. finansijske sposobnosti, 4. stručne osposobljenosti i 5. drugih uslova utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima. 	Djelimično usklađeno	<p>Usklađivanje je izvršeno i putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14)</p> <p>Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine kao nadležni organ za izdavanje licenci za obavljanje međunarodnog prijevoza prilikom razmatranja zahtjeva za izdavanje licenci postupa u skladu sa odredbama Zakonom o upravnom postupku</p>	<p><i>Danom ulaska BiH u Evropsku uniju</i></p>

<p>produjiti za jedan mjesec.</p> <p>4. U slučaju bilo kakve dvojbe prilikom ocjenjivanja dobrog ugleda poduzeća, nadležna tijela dužna su do 31. decembra 2012. provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li), u nekoj od država članica, proglašen(i) nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.</p> <p>Od 1. januara 2013. nadležno tijelo dužno je, kada ocjenjuje dobar ugled poduzeća, uvidom u podatke iz članka 16. stavka 2. prvog podstavka točke (f) neposrednim sigurnosnim pristupom relevantnim dijelovima nacionalnih registara ili na zahtjev, provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li) proglašen(i), u nekoj od država članica, nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.</p>	<p>Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uslova, na period važenja od deset godina od dana izdavanja.</p> <p>Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama.</p>		<p>(„Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09) kojim su propisani rokovi u kojima je organ uprave dužan riješiti o zahtjevima prijevoznika.</p> <p>Članom 19. Pravilnika je propisano da je prijevoznik kojem je dodijeljena licenca i izvodi - licence, u slučaju promjene podataka koji su utjecali na postupak izdavanja istih, dužan je u roku od petnaest dana od dana nastanka promjene obavijestiti Ministarstvo.</p>	
<p>Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz ovog stavka za najviše tri godine, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.</p> <p>5. Poduzeća s dozvolom za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika dužne</p>			<p>Članom 38. Pravilnika je propisano vođenje elektronskih upisnika prijevoznika kojima su izdate licence.</p>	

<p>su u roku 28 dana ili u kraćem roku, koji može odrediti država članica poslovnoga nastana, obavijestiti nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu o svim promjenama podataka iz stavka 2.</p>			<p>Određene odredbe ovog člana Uredbe odnose se na države članice Europske unije</p>	
<p>Član 12. Pregledi</p> <p>1. Nadležna tijela nadziru jesu li poduzeća kojima su izdali dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika nastavila ispunjavati zahtjeve iz članka 3. U tu svrhu, države članice obavljaju preglede usmjerene na poduzeća za koja smatraju da predstavljaju povećani rizik. Zato će države članice proširiti sustav ocjene rizika, koji su uspostavile na temelju članka 9. Direktive 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza², kako bi obuhvatile sve povrede navedene u članku 6. ove Uredbe.</p>	<p>Član 19.</p> <p>Iza člana 38. dodaje se novi član 38a. koji glasi:</p> <p>„Član 38a.</p> <p>U vršenju nadzora u međuentitetskom cestovnom prijevozu, nadležna tijela iz člana 38. ovoga Zakona su ovlaštena poduzimati radnje i izricati mjere sukladno ovlastima koja proizilaze iz ovoga Zakona, drugih zakona kojima je propisana njihova nadležnost, entitetskih inspeksijskih propisa i inspeksijskih propisa Brčko distrikta BiH.</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) –</p> <p>Članom 37. Pravilnika propisan je nadzor nad prijevoznicima kojima su izdate licence za obavljanje međunarodnog prijevoza</p> <p>Usklađivanje sa Direktivom 2006/22/EZ</p>	<p><i>U skladom BiH u Evropsku uniju</i></p>

² SL L 102, 11.4.2006., str. 35.

<p>2. Do 31. decembra 2014. države članice obavljaju preglede barem svakih pet godina kako bi provjerile ispunjavanju li poduzeća zahtjeve propisane člankom 3.</p> <p>Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz prvoga podstavka, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.</p>	<p>dodijeljena licencija moraju obuhvatiti najmanje 20% ukupnog broja prijevoznika koji posjeduju važeće licence tijekom jedne kalendarske godine.</p>		<p>Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza vršeno je putem Zakona o radnom vrijemenu, obaveznim odmoru manobolnih radnika i uređajima za evidentiranje u cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, broj 48/10)</p> <p>Određene odredbe ovog člana Uredbe (stav 3.) odnose se na države članice Europske unije</p>	
<p>3. Ako to Komisija, u propisno obrazloženim slučajevima, od nje zatraži, država članica obavlja pojedinačne preglede kako bi provjerila ispunjava li poduzeće još uvijek uvjete pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika. Ako se utvrdi da poduzeće više ne ispunjava uvjete propisane ovom uredbom, država članica obavješćuje Komisiju o rezultatima takvih pregleda i o poduzetim mjerama.</p>				
<p>Član 13.</p> <p>Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola</p> <p>1. Ako nadležno tijelo utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih člankom 3. od strane poduzeća, ono o tome obavješćuje dotično poduzeće.</p>	<p>Član 2.</p> <p>Član 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„Član 5.</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni</p>	

<p>Kada nadležno tijelo utvrdi da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nisu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem poduzeće mora urediti svoj položaj:</p>	<p>jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, što je utvrđeno po službenoj dužnosti ili od strane nadležnih tijela, nadležno ministarstvo donosi rješenje kojim određuje rok, ne duži od tri mjeseca, u kojem prijevoznik može dokazati ispunjavanje uvjeta, te ukoliko se nedostaci ne otklone donosi rješenje o oduzimanju licence.</p>		<p>glasnik BiH⁴, broj 77/14)</p> <p>Članom 15. Pravilnika propisan je slučaj privremenog oduzimanja licence</p>	<p>Članom 16. Pravilnika propisano je oduzimanje licence</p>
<p>(a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika upravitelja prijevoza ako upravitelj prijevoza više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne osposobljenosti, koji rok se može produžiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti upravitelja prijevoza;</p>				
<p>(b) rok od najviše šest mjeseci ako poduzeće mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarni i stalni poslovni nastan;</p>				
<p>(c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu finansijskog položaja nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovno biti trajno ispunjen.</p>				
<p>2. Nadležno tijelo može od poduzeća kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se poduzme bilo kakva rehabilitirajuća mjera, njegovi upravitelji prijevoza polože ispite iz članka 8. stavka 1.</p>				
<p>3. Ako nadležno tijelo utvrdi da poduzeće više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih člankom 3., ono poduzeću</p>				

<p>privremeno ili trajno, u rokovima iz stavka 1. ovog članka, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.</p>				
<p>Član 14. Proглаšenje upravitelja prijevoza nesposobnim</p> <p>1. Ako upravitelj prijevoza izgubi dobar ugled u skladu s članom 6., nadležno ga tijelo proglašava nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću poduzeća.</p> <p>2. Ako i dok se ne poduzme rehabilitirajuća mjera u skladu s relevantnim nacionalnim propisima, potvrda o stručnoj osposobljenosti iz članka 8. stavka 8. upravitelja prijevoza koje je proglašen nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću prestaje vrijediti u svim državama članicama.</p>		<p><i>Nije predmet usklađivanja ovim Nactom zakona</i></p>		<p><i>Ulaškom BiH u Evropsku uniju</i></p>
<p>Član 15. Odluke nadležnih tijela i žalbe</p> <p>1. Negativne odluke koje nadležna tijela država članica donose na temelju ove Uredbe, uključujući odbacivanje zahtjeva, privremeno ili trajno oduzimanje postojeće dozvole ili proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza, moraju sadržavati razloge na temelju kojih su donesene.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja ovim Nactom zakona</p>	<p>Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine kao nadležni organ za izdavanje licenci za obavljanje međunarodnog prijevoza postupa u skladu sa odredbama</p>	

<p>Prilikom donošenja takvih odluka u obzir se uzimaju raspoloživi podaci o povredama koje je poduzeće ili upravitelj prijevoza počinio i koje mogu naštetiti dobrom ugledu poduzeća, kao i sve ostale podatke kojima nadležno tijelo raspolaze. U odlukama se potanko navode rehabilitirajuće mjere koje vrijede u slučaju privremenog oduzimanja dozvole ili proglašenja nesposobnosti.</p> <p>2. Država članica dužna je poduzećima i osobama kojih se to tiče osigurati mogućnost ulaganja žalbe na odluke iz stavka 1. pred barem jednim neovisnim i nepristranim tijelom ili sudom.</p>			<p>sa Zakonom o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09), koji između ostalog osigurava mogućnost ulaganja žalbe.</p>	
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>POJEDINOSTAVLJENJE I ADMINISTRATIVNA SURADNJA</p> <p>Član 16.</p> <p>Nacionalni elektronički upisnici</p> <p>1. U smislu provedbe ove Uredbe, a posebno njezinih člana od 11. do 14. i člana 26., svaka država članica vodi nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Obrada podataka</p>	<p>Član 2.</p> <p>Član 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„Član 5.</p> <p>Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim je propisano vođenje elektronskih upisnika</p> <p>Članom 38. Pravilnika – Elektronski upisnici</p>	<p><i>Ulaskom BiH u Evropsku uniju</i></p>

iz tog registra provodi se pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom elektroničkom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice.

Do 31. decembra 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar od dana njegove uspostave, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stavka 2., unose i registarske oznake vozila.

2. Nacionalni elektronički upisnici sadrže barem sljedeće podatke:

- (a) naziv i pravni oblik poduzeća;
- (b) adresu njegova poslovnog nastana;
- (c) imena i prezimena upravitelja prijevoza imenovanih radi ispunjenja uvjeta dobrog ugleda i stručne osposobljenosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika;
- (d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licence Zajednice i ovjerenih preslika;
- (e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz članka 6. stavka 1. točke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna;
- (f) imena i prezimena osoba proglašanih nesposobnima upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća, sve dok te osobe

ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. kao i vrijedeće rehabilitirajuće mjere.

U smislu točke (e), države članice mogu do 31. decembra 2015. odlučiti da će u nacionalni elektronički registar uključiti samo najteže povrede iz Priloga IV.

Države članice mogu odlučiti da će podatke iz prvoga podstavka tačka (e) i (f) pohraniti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Podaci iz prvoga podstavka tačka od (a) do (d) dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti osobnih podataka.

U svakom slučaju, podaci iz tačaka (e) i (f) prvoga podstavka dostupni su tijelima koja nisu nadležna tijela samo ako su navedena tijela ovlaštena za provedbu nadzora i izricanje kazni u području cestovnog prometa i ako su njihovi službenici položili prisegu da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obvezali čuvati tajnu.

3. Podaci o poduzeću kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom elektroničkom

--	--	--	--

<p>registru dvije godine od isteka razdoblja na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu.</p>	<p>Podaci o svim osobama koje su proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ostaju u nacionalnom elektroničkom registru sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitirajuće mjere ili bilo koje druge mjere istovrijednog učinka.</p>	<p>U podacima iz prvog i drugog podstavka navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje.</p>	<p>4. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale ažurnost i točnost svih podataka u nacionalnom elektroničkom registru, posebno podataka iz stavka 2. prvoga podstavka točaka (e) i (f).</p>	<p>5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavaka 1. i 2., države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektroničkih registara dijelom Zajednice preko nacionalnih kontaktnih točaka definiranih u članku 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih točaka i</p>

<p>među povezanost moraju biti provedeni do 31. prosinca 2012. i to tako da se nadležnom tijelu bilo koje države članice omogućí pretraga podataka u nacionalnom elektroničkom registru bilo koje druge države članice.</p> <p>6. Zajednička pravila u pogledu provedbe stavka 5., poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za elektroničko pretraživanje nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica i promicanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. i to prvi put prije 31. prosinca 2010. Tim je zajedničkim pravilima određeno tijelo odgovorno za pristup podacima i njihovo daljnje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.</p> <p>7. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, a koji se odnose na odgodu rokova iz stavaka 1. i 5., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.</p>				
<p>Član 17. Zaštita osobnih podataka</p>		<p><i>Nije predmet usklađivanja ovim</i></p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima</p>	

<p>U vezi s primjenom Direktive 95/46/EZ, države članice posebno su dužne osigurati:</p> <p>(a) da su sve osobe obaviještene ako se podaci koji se na njih odnose upisuju u registar ili ako ih se namjerava proslijediti trećim osobama. Podaci moraju sadržavati identitet tijela koje je odgovorno za obradu podataka, vrstu obrađenih podataka i razloge za takvo postupanje;</p> <p>(b) da svaka osoba ima pravo na pristup podacima koji se na nju odnose, a koje posjeduje tijelo odgovorno za obradu tih podataka. To pravo mora biti ostvarivo bez ograničenja, u razumnim intervalima i bez većih zakašnjenja ili troškova za tražitelja;</p> <p>(c) da svaka osoba čiji su podaci nepotpuni ili netočni ima pravo zatražiti ispravak, brisanje ili blokiranje podataka koji se na nju odnose;</p> <p>(d) da svaka osoba ima pravo biti protiv obrade podataka koji se na nju odnose iz opravdanih i nužnih razloga;</p> <p>(e) da poduzeća ispunjavaju, prema potrebi, relevantne odredbe o zaštiti osobnih podataka.</p>		<p><i>Nacrtom zakona</i></p>	<p>za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) (član 38. Pravilnika).</p> <p>Ministarstvo prilikom obrade ličnih podataka postupa u skladu sa važećim Zakonom o zaštiti ličnih podataka. („Službeni glasnik BiH“, broj 69/06)</p>	
<p>Član 18. Administrativna suradnja među državama članicama</p>		<p>Neprenosivo</p>		

<p>1. Države članice određuju nacionalnu kontaktnu točku odgovornu za razmjenu podataka s drugim državama članicama u pogledu primjene ove Uredbe. Države članice dužne su Komisiji proslijediti nazive i adrese svojih nacionalnih kontaktnih točaka do 4. decembra 2011. Komisija sastavlja popis svih kontaktnih točaka i proslijeđuje ga državama članicama.</p> <p>2. Države članice koje razmjenjuju podatke u okviru ove Uredbe dužne su koristiti nacionalne kontaktne točke određene na temelju stava 1.</p> <p>3. Države članice koje razmjenjuju podatke o povredama iz člana 6. stava 2. ili o upraviteljima prijevoza proglašanima nesposobnima moraju poštovati postupak i rokove iz člana 13. stava 1. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili, prema potrebi, iz članka 23. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Država članica koja primi obavijest o teškoj povredi zbog koje je u drugoj državi članici bila donesena osuđujuća presuda ili izrečena kazna, tu povredu upisuje u svoj nacionalni elektronički registar.</p>				
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>MEDUSOBNNO PRIZNAVANJE</p>	<p>Član 3.</p>	<p>Djelimično usklađeno</p>	<p>Usklađivanje je</p>	

POTVRDA I DRUGIH ISPRAVA	Iza člana 5. dodaje se novi član 5a. koji glasi:		izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) (član 9. Pravilnika).	
<p style="text-align: center;">Član 19.</p> <p style="text-align: center;">Potvrde o dobrom ugledu i drugi istovjetni dokumenti</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje član 11. stav 4., država članica poslovnog nastana kao dostatan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika prihvaća predložene izvatke iz kaznene evidencije ili, u nedostatku toga, istovrijednog dokumenta koji je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo države članice u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište.</p> <p>2. Ako država članica svojim državljanima nametne određene uvjete u pogledu dobrog ugleda, a ispunjavanje tih uvjeta nije moguće dokazati pomoću dokumenta iz stavka 1., ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljanu drugih država članica potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo u jednoj ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.</p> <p>3. Ako jedna ili više država članica u</p>	<p style="text-align: center;">„Član 5a.</p> <p>Dobar ugled se dokazuje izvodom iz kaznene evidencije, ne starijim od tri mjeseca od dana izdavanja na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje licence, a smatrat će se da dobar ugled nema:</p> <p>1. prijevoznik koji je pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti, sigurnosti prometa, imovine, gospodarstva, službene dužnosti te zbog kaznenog djela krivotvorenja; i</p> <p>2. odgovorno lice prijevoznika i upravitelj prijevoza:</p> <p>a) kojem je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,</p> <p>b) koje je osuđeno za druga kaznena djela na kaznu zatvora dulje od godinu dana.</p>			

kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište ne izdaje dokument iz stava 1., ili potvrdu iz stava 2., taj dokument ili tu potvrdu može nadomjestiti izjava pod prisegom ili svečana izjava upravitelja prijevoza ili bilo koje druge relevantne osobe pred nadležnim sudbenim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred javnim bilježnikom u državi članici u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takvo tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

4. Dokument iz stava 1. i potvrda iz stava 2. ne prihvaćaju se ako su predloženi nakon isteka roka od tri mjeseca od dana njihova izdavanja. Taj uvjet vrijedi i za izjave u skladu sa stavom 3.

Član 20.

Potvrde u vezi s financijskim položajem

Kada država članica svojim državljanima nameće određene dodatne uvjete u vezi s financijskim položajem, koji nisu navedeni u članu 7, ta država članica za državljane drugih država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno tijelo jedne ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište.

Neprenosivo

<p>Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.</p>				
<p>Član 21.</p> <p>Potvrde o stručnoj osposobljenosti</p> <p>1. Države članice priznaju kao dostatan dokaz o stručnoj osposobljenosti potvrdu koja je u skladu s uzorkom potvrde iz Priloga III. i koju je izdalo u tu svrhu propisno ovlašteno tijelo.</p> <p>2. Potvrda izdana prije 4. decembra 2011. kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u skladu s odredbama na snazi do tog dana, smatra se istovrijednom potvrdi čiji je obrazac prikazan u Prilogu III. te se priznaje kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u svim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati da imatelj potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede samo za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza, prođu ispite ili dijelove ispita u skladu s člankom 8. stavkom 1.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja ovim Nacrtom zakona</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14)</p> <p>Članom 33. Pravilnika propisani su slučajevi oslobađanja od obaveze polaganja ispita stručne osposobljenosti za upravljanje prijevoza I priznavanje potvrde o stručnoj osposobljenosti</p>	
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>		<p>Nije predmet usklađivanja ovim</p>	<p>Usklađivanje je izvršeno putem</p>	<p><i>Ulažkom BiH u Evropsku uniju</i></p>

<p align="center">Član 22. Kazne</p> <p>1. Države članice propisuju pravila o kaznama zapriječenima za povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Tako predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice dužne su o tim odredbama obavijestiti Komisiju najkasnije do 4. decembra 2011., a u najkraćem mogućem vremenu i o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere primjenjuju bez diskriminacije u pogledu državljanstva ili mjesta poslovnog nastana poduzeća.</p> <p>2. Kazne iz stava 1. uključuju, posebno, privremeno oduzimanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, trajno oduzimanje takve dozvole i proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza.</p>		<p align="center">Nacrtom zakona</p>	<p>Pravilnika o uvjetima za izdavanje licence i kvalifikacijske kartice („Službeni glasnik BiH“, broj 77/14) kojim je propisano privremeno oduzimanje licence i oduzimanje licence Članom 15. Pravilnika propisan je slučaj privremenog oduzimanja licence Članom 16. Pravilnika propisano je oduzimanje licence</p>	
<p align="center">Član 23. - član 30.</p>		<p align="center">Neprenosivo</p>	<p><i>Određene odredbe ovog člana odnose se na države članice Europske unije.</i></p>	